

ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ:
Είς 3000 αντίτυπα

* Συνδρομὴ Ἑτησίᾳ: Ἀθηνῶν Δρ. 8
Ἑβδωτ. Δρ. 9 - Ἐξωτ. Φρ. 9 *

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ:
Είς 3000 αντίτυπα

HIPPISME

(Ὁ διευθυντὴς τῆς ἐν Παρισίοις ἐκδιδομένης ἐπιθεωρήσεως «La France Chevaline» κ. Λουδοβίκου Cauchois, θεωρούμενος ὡς ἀθηνεὺς ἐπὶ ζητημάτων ἀναγομένων εἰς τὴν ἵππολογία, εὐηρεστήθη νὰ ὑποσχεθῆ ἡμῖν τακτικὴν εἰς τὴν «Ἀθλητικὴν Ἐπιθεώρησιν» συνεργασίαν. Ἐκτιμῶντες ὡς πολύτιμον ἀπόκτημα διὰ τὴν ἡμετέραν ἐπιθεώρησιν τὴν συνεργασίαν τοῦ διαπρεποῦς συναδέλφου, δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐκφράσωμεν αὐτῷ ἐντεῦθεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας.

PARIS, 15 Novembre 1898.

Monsieur le directeur,

Vous avez bien voulu me demander d'apporter mon modeste concours à la *Revue Cycliste et Athlétique de l'Orient* que vous avez eu l'excellente idée de fonder, il y a un mois. J'accepte avec plaisir d'être votre correspondant pour l'hippisme et je tiens à vous féliciter sincèrement de ne pas avoir laissé de côté cette branche spéciale, si intéressante et si purement sportive.

Notre célèbre naturaliste Buffon l'a dit: le cheval est la plus noble conquête que l'homme ait jamais faite. Il réunit en lui toutes les beautés des autres animaux. Du chien il a l'intelligence et la tendresse, moins la rage; du chat la souplesse et l'agilité, moins les griffes; il a les pieds du cerf, la patience du bœuf, l'œil doux de la gazelle et la crinière du lion.

Dans la Mythologie, il piaffe parmi les splendeurs et les apothéoses et vous auriez été, monsieur le directeur, d'autant moins excusable - si vous ne lui aviez pas réservé quelques lignes - que vous appar-

Παρίσιος, 3 Νοεμβρίου.

Κύριε διευθυντά,

Εὐηρεστήθητε νὰ ζητήσητε, ὅπως συνεισφέρω καὶ ἐγὼ τὴν ταπεινὴν συμβολὴν μου εἰς τὴν Ποδηλατικὴν καὶ Ἀθλητικὴν Ἐπιθεώρησιν, τὴν ὁποίαν ἔσχετε τὴν εὐτοχῆ ἰδέαν νὰ ἰδρύσητε πρὸ μηνός. Ἀποδέχομαι εὐχαρίστως τὴν διὰ τὰ ἵππικὰ συνεργασίαν καὶ συγχαίρω ὑμᾶς εὐκρινῶς, ὅτι δὲν παρημελήσατε τὸν εἰδικὸν αὐτὸν κλάδον, τόσο ἐνδιαφέροντα καὶ τόσο καθαρώς ἀθλητικόν.

Ὁ διάσημος ἡμῶν φυσιοδίφης Μπουφὼν εἶπεν: Ὁ ἵππος εἶνε ἡ εὐγενεστέρα κατὰκτησις ἣν ἔκαμε ποτὲ ὁ ἄνθρωπος, ὡς συνενῶν ἐν ἑαυτῷ ὅλας τὰς ἀρετὰς τῶν ἄλλων ζώων· τοῦ κυνός ἔχει τὴν εὐφυΐαν καὶ τὴν τρυφερότητα, πλὴν τῆς λύσσης, τῆς γαλῆς τὴν εὐλυγισίαν καὶ τὴν εὐκαμψίαν, πλὴν τῶν δυνάμεων, ἔχει ἀκόμη τὸν πόδα τῆς ἐλάφου, τὴν ὑπομονὴν τοῦ βοός, τὸ γλυκὺ βλέμμα τῆς βορκάδος καὶ τὴν χαίτην τοῦ λέοντος.

Εἰς τὴν μυθολογίαν θέσιν ἔχει εἰς τὰς ἀποθεώσεις, θὰ εἶσθε δὲ ἀκόμη ὀλιγώτερον συγγνωστέοι, ἐὰν παρελείπατε τοῦ νὰ τῇ ἀφιερῶσητε γραμμὰς τινὰς, καθ' ὅσον ἀκριβῶς ἀνήκете εἰς φυλὴν, ἥτις, πρώτη ἐν Εὐρώπῃ, ἔγνω νὰ χρη-

tenez précisément à une nation qui fut la première, en Europe, à utiliser le cheval et à manifester son admiration pour lui.

Permettez-moi, à ce sujet, de rappeler quelques points d'histoire ancienne.

Homère, dans ses deux immortelles épopées, nous a révélé que les Grecs se servaient du cheval, pour l'atteler à leurs chars de guerre, plus de mille ans avant notre ère. Ils le considéraient comme un animal noble entre tous; ils l'entouraient de soins particuliers et le harnachaient avec recherche.

Plus tard, les Thessaliens, avant tous les autres peuples de la Grèce, domptèrent des chevaux et les employèrent comme monture pour voyager et pour combattre.

L'apparition de ces premiers cavaliers causa même aux populations helléniques un tel étonnement qu'elles les comparèrent à des êtres extraordinaires, moitié chevaux et moitié hommes, et comme ces derniers, pour augmenter leur adresse, s'exerçaient à percer des taureaux de leurs flèches, les Grecs leur donnèrent le nom de Tueurs de Taureaux (Κένταυροι). C'est là l'étymologie du mot «Centaures».

Les anciens étaient possédés de l'irrésistible besoin d'attribuer à toutes choses une origine merveilleuse; ils ne manquèrent donc pas de se donner carrière au sujet des Centaures.

Mais ce qu'il y a de plus remarquable, c'est que ce sont les Grecs, qui, les premiers, ont écrit des ouvrages sur l'art de monter à cheval, et cela à une époque fort reculée.

Ainsi, le premier ouvrage de ce genre, dont il soit fait mention, est celui d'un nommé Timon, d'Athènes, qui vivait vers le sixième siècle avant notre ère, et le second ouvrage est celui de Xénophon, ce merveilleux écrivain né 445 ans avant J.C. qui fut un des plus grands capitaines de cavalerie de l'antiquité et qui laissa sur l'équitation, le dressage et l'achat du cheval de guerre, un admirable traité.

Ce sont là de très beaux titres que la Grèce peut revendiquer avec orgueil.

ομοιοποίησιν τὸν ἵππον καὶ νὰ ἐπιδείξῃ τὸν πρὸς αὐτὸν θαυμασμόν της.

* * *
Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ παραθέσω ἐπὶ τοῦτου σημεῖά τινὰ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας.

Ὁ Ὅμηρος εἰς τὰς δύο ἀθανάτους ἐποποιίας του μᾶς ἀποκαλύπτει, ὅτι οἱ Ἕλληνας μετεχειρίζοντο τοὺς ἵππους, ὅπως ζευγνύουσιν αὐτοὺς εἰς τὰ πολεμικὰ τῶν ἄρματα, χίλια καὶ πλέον ἔτη πρὸ Χριστοῦ. Ἐθεώρουν δ' αὐτὸν τὸ εὐγενέστατον τῶν ζώων, περιέβαλλον αὐτὸν δι' ἐξαιρετικῶν φροντίδων καὶ ἡ ἐπίσηξις του ἐγένετο μετὰ πολλῆς ἐκζητήσεως.

Ἀργότερον οἱ Θεσσαλοὶ, πρῶτοι ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἐδάμασαν τοὺς ἵππους καὶ μετεχειρίσθησαν αὐτοὺς πρὸς ἵππασίαν, διὰ ταξείδια καὶ πόλεμον.

Ἡ ἐμφάνισις μάλιστα τῶν πρώτων αὐτῶν ἵππεων ἐπροξένησε τοιαύτην εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς κατάπληξιν, ὥστε τοὺς ἐθεώρουν ὑπερφυσικὰ ὄντα, κατὰ τὸ ἥμισυ ἵππους καὶ τὸ ἥμισυ ἀνθρώπους, ἐπειδὴ δὲ οὗτοι διὰ ν' αὐξήσωσι τὴν ἐπιτηδειότητά των ἤσκηοντο κεντῶντες διὰ τῶν βελῶν τῶν ταύρους, οἱ Ἕλληνας τοὺς ὠνόμασαν Κενταύρους.

Ἡ μυθολογικὴ αὕτη καταγωγὴ τῶν Κενταύρων ὀφείλεται εἰς τὴν ἀκατανίκητον ἀνάγκην τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων τοῦ ν' ἀποδίδωσιν εἰς πάντα ὑπερφυσικὴν τὴν προέλευσιν.

Τὸ μᾶλλον ἕμως ἀξιοπαρατήρητον εἶνε ὅτι οἱ Ἕλληνας πρῶτοι ἐγραψαν ἔργα περὶ τῆς τέχνης τοῦ ἵππεύειν καὶ τοῦτο εἰς ἐποχὴν λίαν παρωχημένην.

Ὅτι τὸ πρῶτον ἀναφερόμενον ἔργον εἶνε τὸ τοῦ Τίμωνος τοῦ Ἀθηναίου, ζήσαντος περὶ τὸν ὅσον π. Χ. αἰῶνα, δεύτερον δὲ τὸ τοῦ Ξενοφῶντος τοῦ θαυμασίου ἐκείνου συγγραφέως — 445 π. Χ. — ὅστις ὑπῆρξεν εἰς τῶν μεγαλειτέρων ἀργηγῶν ἵππικῶν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ ὁ ὅποιος ἀφῆκεν ἐπὶ τῆς ἵππασίας, τοῦ δαμασμοῦ τοῦ ἵππου καὶ τῆς ἐκλογῆς πολεμικοῦ τοιοῦτου, θαυμάσιον σύγγραμμα.

Πάντα ταῦτα εἶνε ἀριστοὶ τίτλοι δι' οὓς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ υπερηφανεύηται ἡ Ἑλλάς.

* * *
Ὁ Ξενοφῶν ἵππεὺς τέλειος καὶ πολεμιστὴς ὑπέροχος, ἐγνώριζε πόσον χρησιμώτατον δύναται ἐν ἐκστρατείᾳ νὰ εἶνε καλὸν ἵππικόν, καλῶς κατηρτισμένον καὶ καλῶς ἡσκημένον.

Xénophon, cavalier accompli et homme de guerre éminent, savait de quelle utilité peut être en campagne une cavalerie bien montée, bien équipée et bien exercée.

De nos jours, c'est encore la préoccupation constante de tous les pays et l'une des questions actuelles les plus brûlantes est précisément celle du cheval de guerre.

L'amélioration incessante du modèle de ces animaux, en vue d'une meilleure remonte des armées, fait couler des flots d'encre. Voilà pour la théorie. En pratique, on organise des «raids» (courses de longue distance, avec étapes) afin d'éprouver l'endurance des chevaux.

La Russie et l'Allemagne sont friandes de ces épreuves militaires; la France tend maintenant à suivre cet exemple.

Le dernier raid qui ait été signalé est celui accompli par des officiers de cavalerie du 9e corps d'armée qui ont fait au mois de Juillet - par une température de 33 degrés - 400 kilomètres en 82 heures 30 minutes.

Avouez que ce n'est pas mal.

La mode semble d'ailleurs tourner aux records de ce genre. Un sportsman français bien connu, le baron de Curzay, qui avait gagné un pari au mois de Février en faisant 400 kilomètres en 45 heures 20 minutes, avec deux chevaux attelés en paire - au lieu de 48 heures qui lui avaient été accordées - vient de nouveau de repartir pour faire cette fois 3,000 kilomètres en trente jours.

Il s'est mis en route le 4 Novembre et devra terminer son voyage au plus tard dans la journée du 3 Décembre. C'est la jument *My lady* - qui a accompli le fameux pari des 400 kilomètres - qui est chargée de mener son maître à bon port. M. de Curzay est accompagné par un de ses amis, qui conduit une autre voiture attelée d'un cheval, et il est autorisé à prendre ce cheval au cas où la jument viendrait à céder sous l'effort. Un cycliste précède les deux équipages pour assurer le logement et la nourriture à chacune des étapes.

M. de Curzay se propose de marcher

Καὶ σήμερον ἀκόμη τὸ ἵππικόν εἶνε ἡ διαρκὴς ἀπασχόλησις εἰς πάσας τὰς χώρας· ἐν δὲ τῶν μᾶλλον φλεγόντων ζητημάτων ἤδη εἶνε τὸ τοῦ πολεμικοῦ ἵππου.

Ἡ ἀδιάκοπος βελτίωσις τοῦ γένους τῶν ζώων τούτων πρὸς καταλληλοτέραν χρῆσιν των ἐν τῇ στρατῷ γίνεται αἰτία νὰ χύνωνται ποταμοὶ μελάνης. Καὶ ταῦτα μὲν ἔσον ἀφορᾷ τὴν θεωρίαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρακτικὴν, διοργανίζονται ἤδη δρόμοι μεγάλων διαστάσεων μετὰ σταθμῶν (raids), ὅπως δοκιμασθῇ ἡ ἀντοχὴ τῶν ἵππων.

Ἡ Ρωσία καὶ ἡ Γερμανία, μετὰ πόθου ἐπιδιώκουσι τὰ στρατιωτικὰ ταῦτα γυμνάσματα, ἡ δὲ Γαλλία τείνει νὰ μιμηθῇ τὸ παράδειγμα των.

Ὁ τελευταῖος δρόμος τὸν ὅποιον διέτρεξαν ἀξιωματικοὶ τοῦ ἵππικοῦ εἶνε ὁ τῶν τοῦ 9ου σώματος, οἵτινες διήγυσαν τὸν Ἰούλιον — ὑπὸ θερμοκρασίαν 33 βαθμῶν — 400 χιλιομέτρα εἰς 82 ὥρας καὶ 30'.

Ὁμολογήσατε ὅτι δὲν εἶνε κακὴ ἡ ἐπιτυχία.

Ὁ συρμὸς ἄλλως τε φαίνεται ὅτι ἐστράφη ἤδη πρὸς αὐτὸ τοῦ εἶδους τὰ ρεκόρ. Εἰς Σπόρτσμαν Γάλλος γνωστότατος, ὁ βαρώνος δὲ Κουρζῶν, ὅστις ἐκέρδισε στοίχημα τὸν Φεβρουάριον διανύσας 400 χιλιομέτρα εἰς 45 ὥρας καὶ 20' μετὰ δύο ἵππων ἐζευγμένων — ἀντὶ τῶν 48 ὥρων αἱ ὁποῖαι τῇ εἶχον παραχωρηθῆ — ἀνεχώρησεν ἤδη ἐκ νέου ὅπως διανύσῃ τῶρα 3000 χιλιομέτρα εἰς τριάκοντα ἡμέρας.

Τὴν ὁδοπορίαν του ἤρχισε τὴν 4 Νοεμβρίου. Ὁφείλει δὲ νὰ περατώσῃ αὐτὴν τὸ ἀργότερον ἐντὸς τῆς 3 Δεκεμβρίου. Ἡ φορβὰς του Μιλαΐδου — ἡ ὁποία ἐξετέλεσε τὸ περίφημον στοίχημα τῶν 400 χιλιομέτρων — ἐπεφορτίσθη νὰ φέρῃ εἰς αἰσιον τέρμα τὸν κύριόν της· τὸν κ. δὲ Κουρζῶν συνοδεύει φίλος τοῦ τις, ὅστις ὀδηγεῖ ἄλλην ἄμαξαν ἐζευγμένην δι' ἐνὸς ἵππου, ἔχει δὲ τὸ δικαίωμα ὁ κ. δὲ Κουρζῶν νὰ μεταχειρισθῇ τὸν ἵππον αὐτὸν ἐν ἡ περιπτώσει ἡ φορβὰς ἤθελεν ἐξαντληθῆ. Τῶν δύο ἄμαξων προηγείται εἰς ποδηλατιστὴς, ὅστις φροντίζει περὶ καταλύματος καὶ τροφῆς τῶν ἵππων καὶ τῶν ἀναβατῶν.

Ὁ κ. δὲ Κουρζῶν, προτίθεται νὰ βαῖνῃ κανονικῶς διανύων ἑκατὸν χιλιομέτρα καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἤτοι δέκα χιλιομέτρα καθ' ὥραν, ὧν ἕξ βάρη καὶ τέσσαρα τροχάδην (au trot). Ἀναχωρεῖ τὴν πρωΐαν μεταξὺ ἑκτῆς καὶ ἑβδόμης καὶ σταματᾷ τὴν ἕκτην ὥραν τῆς ἑσπέρας, κα-

régulièrement à raison de cent kilomètres par jour, en faisant dix kilomètres par heure, dont six au pas et quatre au trot. Il part le matin entre six et sept heures et s'arrête le soir à la même heure. Repos de deux heures au moment du déjeuner.

Je vous tiendrai au courant de cette audacieuse entreprise.

* *

Et, pour terminer, puisque nous en sommes aux paris, je vous citerai celui-ci, qui fut tenu jadis, à notre école de cavalerie de Saumur, par le marquis de K****: « En trois heures, faire trente kilomètres à cheval, boire trois bouteilles de champagne et embrasser trois jolies filles. »

Le marquis gagna, car il avait vingt ans.

LOUIS CAUCHOIS

ταλείπων δύο ώρας διά τὸ γεῦμα καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τῆς μεσημβρίας.

Θὰ κρατήσω ὑμᾶς ἐνημέρους τῆς τολμηρᾶς ταύτης ἐπιχειρήσεως.

* *

Καὶ διὰ νὰ τελειώσωμεν ἀφοῦ εὕρισκόμεθα εἰς τὰ στοιχίματα, θὰ σᾶς ἀναφέρω ἐν τὸ ὅποιον ἐτέθη ἄλλοτε εἰς τὴν ἡμετέραν ἵππικὴν σχολὴν τοῦ Σωμύρ.

Ὁ μαρκήσιος P. . . . ἀνέλαθεν εἰς τρεῖς ὥρας νὰ διανύσῃ τριάκοντα χιλιόμετρα ἐφιππος, νὰ πῖν τρεῖς φιάλας καμπανίτου καὶ νὰ ἀσπασθῇ τρεῖς ὥραιās νεάνιδας.

Ὁ μαρκήσιος ἐκέρδησε. Ἦτο εἰκοσαετῆς μόλις.

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΣΣΟΥΤΑ

ΤΟ ΠΟΔΗΛΑΤΟΝ

ΑΓΩΝΕΣ ΑΝΤΟΧΗΣ

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1891, ἀφ' ἔτου ἐν Εὐρώπῃ ἴδιως οἱ ποδηλατικοὶ ἀγῶνες προσελκύνον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ, οἱ διοργανωταὶ τῶν ἐκάστοτε τοιούτων ἀγῶνων, ἵνα καταστήσωσι τούτους ζωηροτέρους προσεπάθου ἕσον τὸ δυνατόν νὰ ἐπιμηκύνωσι τὰς διανυόμενας ἀποστάσεις. Ἀφ' οὗ ἡ ἀπόστασις τῶν 100 χιλιομέτρων εἶχε πρὸ πολλοῦ ὀρισθῆ ὡς συνήθης ἀπόστασις ἀγῶνος ἀντοχῆς, προσέτρεξαν εἰς τὴν ἀπόστασιν τῶν 100 ἀγγλικῶν μιλίων, τῶν 6 ὥρων καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1892 εἰς τὴν τῶν 24 ὥρων, ἥτις μέχρι τοῦ ἔτους 1897, ἐξαιρέσει τοῦ μεταξὺ Corre καὶ Steptane ἐπὶ ἀποστάσεως 1000 χιλιομέτρων ἀγῶνος, ἦτο ἡ μεγαλητέρα διανυθεῖσα ἀπόστασις εἰς ἀγῶνα ἀντοχῆς. Κατὰ τὸ ἔτος 1897 οἱ Ἀμερικανοὶ θέλοντες νὰ ὑπερβῶσι τοὺς Εὐρωπαίους, διωργάνωσαν ἀγῶνα ἀντοχῆς ἐξ ἡμερῶν, ἥτοι 144 ὥρων, ὅστις διεξήχθη τὸν Ἰούνιον τοῦ 1897 ἐν Madison Square, πόλει τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Κατὰ τὸ ἔτος δὲ τοῦτο τὴν 12 Αὐγούστου 1898 διεξήχθη ἀγῶν ἀντοχῆς ἐν Παρισίοις 72 ὥρων, ἥτοι τριῶν ὀλοκλήρων ἡμερῶν.

Βεβαίως ἀγῶνες ἀντοχῆς ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας τελούμενοι δὲν ἐκπληροῦσι ποσῶς τὰς

ὑπὸ τοῦ Sport ἀπαιτουμένας προϋποθέσεις καὶ διὰ τοῦτο πᾶσαι σχεδὸν αἱ ἀθλητικαὶ ἐφημερίδες κατεφέρθησαν διὰ σφοδρῶν ἀρθρῶν κατὰ τῶν τοιούτων ἀγῶνων προκαλοῦσαι τὴν ἐπέμβασιν τῶν ἀρμοδίων πρὸς παρακώλυσιν αὐτῶν πάνυ δὲ δικαίως διότι οὐ μόνον καταστρέφουσι τὴν σωματικὴν ὠφέλειαν, ἥτις προσγίγνεται ἐξ ἐπιτυχοῦς προπονήσεως ἀλλὰ καὶ ἀνυπολογίστους ζημίας ἐπὶ τε τῶν σωματικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι διὰ τῆς ἐξαντλήσεως αὐτῶν.

Τὸ record τῶν 24 ὥρων μετὰ προελαυνόντων εἶνε 991 χιλιόμετρα 660 μέτρα ἀνήκον εἰς τὸν Ὁλλανδὸν Cordang, ἄνευ δὲ προελαυνόντων εἶνε 671 χιλιόμετρα 963 μέτρα ἀνήκον εἰς τὸν Γάλλον Corre.

Τὸ record τῶν 1000 χιλιομέτρων ἀνήκει μετὰ προελαυνόντων εἰς τὸν αὐτὸν Ὁλλανδὸν Cordang εἰς 24ῳ. 12' 21" $\frac{1}{10}$.

Τὸ record τῶν 72 ὥρων εἶνε 1865 χιλιόμετρα 984 μέτρα καὶ τῶν 144 ὥρων εἶνε 3367 χιλιόμετρα 637 μέτρων ἀνήκει εἰς τὸν Ἀμερικανὸν Miller ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ Madison Square ἄνευ προελαυνόντων. Κατὰ τὸν ἐν Παρισίοις διεξαχθέντα ἀγῶνα τὸν παρελθόντα Αὐγούστου ἐν τῷ Ποδηλατοδρομίῳ τῶν Πριγκίπων, νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ Ἀμερικανὸς Miller, ὅστις

διήνυσεν εἰς τὸ διάστημα τῶν 72 ὥρων 1812 χιλιόμετρα ὑπολειφθεὶς τοῦ ἴδιου του record πλέον τῶν 53 χιλιομέτρων. Δεύτερος ἀνεδείχθη ὁ Ἑλβετὸς Frederic ὅστις μέχρι τῆς 68 ὥρας εἶχε κατορθώσῃ νὰ ὑπερβῇ κατὰ 29 χιλιόμετρα τὸν

νικητὴν Miller, ἀλλὰ προσβληθεὶς ὑπὸ αἰφνιδίως καταπτώσεως τῶν δυνάμεών του ἠναγκάσθη νὰ ἀναπαυθῇ πλέον τῆς ὥρας, ὅτε ὁ Miller κατώρθωσε νὰ διανύσῃ τὴν καθυστερουμένην ἀπόστασιν, καταλαβὼν οὕτω τὴν πρώτην θέσιν

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀγῶνος τῶν 72 ὥρων

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ τύπου κατὰ τὸν ἀγῶνα τῶν 72 ὥρων.

ἦν καὶ μέχρι τέλους διετήρησε. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος πάντες οἱ συμμετασχόντες ἀνερχόμενοι εἰς 38 πλὴν τοῦ νικητοῦ εἶχον ὑποστῆ τελείαν ἐξάντλησιν· πλεῖστοι δ' αὐτῶν εἶχον προσβληθῆ ὑπὸ παρακρούσεων, αἵτινες εὐτυχῶς κατέπαυσαν μετὰ ἀνάπαυσιν ὥρων τιῶν.

RECORD ΤΟΥ ΜΙΛΛΙΟΥ

Δοκιμὴ πρὸς καταβίβασιν τοῦ record τοῦ ἐνδὸς μιλλίου ἐγένετο τὴν 7 Νοεμβρίου ἐν τῷ ποδηλα-

τοδρομίῳ τῆς Φιλαδελφείας ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ Major Taylor σταφθεῖσα ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Ὁ εἰρημνός Ἀμερικανὸς κατώρθωσε νὰ διανύσῃ τὴν ἀπόστασιν τοῦ μιλλίου εἰς 1' 31" $\frac{2}{5}$, καταρίπτων οὕτω τὸ record τοῦ Johnson, τὸ ὅποιον ἦτο 1' 10".

Διανύσας τὸ ἀγγλικὸν μίλλιον ὅπερ συνίσταται ἐκ 1609 μέτρων καὶ 32 ἑκατοστῶν εἰς τὸν εἰρημνὸν χρόνον διήνυσε συνεχῶς τὰ 100 μέτρα

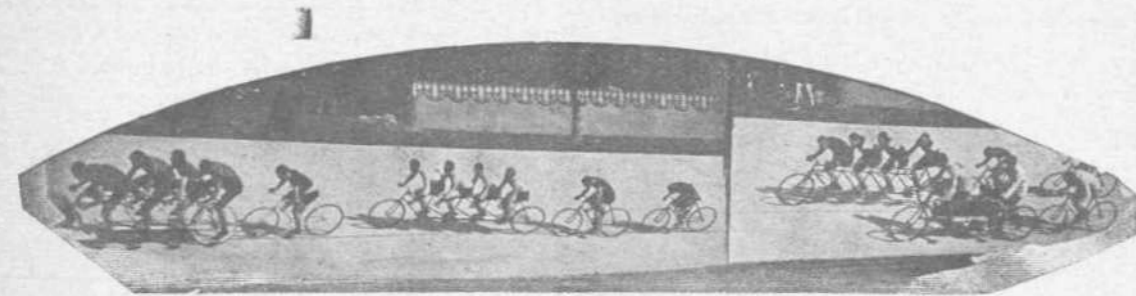
εις 5' $\frac{3}{8}$, ήτοι με την ταχύτητα την αποκτωμένην εις τὰ τελευταία μόνον ἑκατὸν μέτρα ἀγώνος ταχύτητος ὑπὸ τῶν διασημοτέρων Spinters.

Τὸ 1874 τὸ record τοῦ μιλλίου ἦτο 3 πρώτων λεπτῶν, κατὰ δὲ τὸ 1894 2 πρώτων λεπτῶν.

ΑΓΩΝΕΣ ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΙ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Ἀγγλογαλλικὸς ἀγών.

Κατὰ τὸν γενόμενον τὴν προπαραλθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῇ Ποδηλατοδρομίῳ Parc des Princes ἀγὼνα 100 χιλιομέτρων μεταξὺ τῶν τοῦ Γάλλου Bohouss καὶ τοῦ Ἀγγλοῦ Walters, νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ Ἀγγλος Walters, ὅστις κατώρθωσε μετὰ πεισματώδη ἀγὼνα διεξαχθέντα ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους νὰ ὑπερτερήσῃ μόνον κατὰ 125 μέτρα τὸν ἀντίπαλόν του, ὅστις κατὰ τὴν 11 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀποστά-

σεως εἶχε κατορθώσει νὰ τὸν νικήσῃ κατὰ κράτος.

Ὁ νικητὴς Walters διήνυσε τὴν ἀπόστασιν τῶν 100 χιλιομέτρων εἰς 2ῶρ. 1' 2' $\frac{1}{5}$.

ΑΓΩΝΕΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΘΕΝΤΕΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΞ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ ΠΟΔΗΛΑΤΩΝ

Κατὰ τοὺς ἀγῶνας τούτους, διεξαχθέντας ἐν τῇ Ποδηλατοδρομίῳ Seine τῶν Παρισίων, νικηταὶ εἰς μὲν τοὺς ἀγῶνας ταχύτητος 2000 μέτρων ὁ Βέλγος Protin, εἰς δὲ τὸν τῆς ἀντοχῆς 100 χιλιομέτρων ὁ Ἀγγλος Stocks.

Ἐν Τουρίνῳ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν Τουρίνῳ Παγκοσμίου ἐκθέσεως διοργανώθη ποδηλατικὸς ἀγὼν μετὰ τὴν προσωνομίαν «Μέγα Βραβεῖον τῆς Ἐκθέσεως». Κατὰ τὸν ἀγὼνα τοῦτον ἀποστάσεως 2000 μέτρων νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ Γάλλος Jacquelin, ὅστις ἔλαβε τὸ ἐκ φρ. χρ. 10000 ἑπαθλόν.

Ἐν Μασσαλίᾳ.

Τὴν 7 Νοεμβρίου διεξήχθη εἰς ἕν τῶν ποδηλατοδρομιῶν τῆς πόλεως Μασσαλίας μεταξὺ τῶν Banker Ἀμερικανοῦ, Grogna Βέλγου καὶ Tomosseli Ἰταλοῦ ἀγὼν διεθνῆς εἰς τρεῖς manches.

Ὁ ἀγὼν οὗτος ἐκανονίσθη ὡς καὶ ὁ ἐν Κλαί τῆς Γαλλίας διεξαχθεὶς τὴν 11 Ὀκτωβρίου μεταξὺ τῶν Γάλλων Bourillon, Deschamps καὶ τοῦ Ὁλλανδοῦ Grogna.

Νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ Ἀμερικανὸς Banker. Τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα ἔδωκεν ἕκαστον manche.

1 Manche. - 1 Banker, 2 Grogna, 3 Tomosseli.

2 Manche - 1 Tomosseli, 2 Banker, 3 Grogna.

3 Manche - 1 Banker, 2 Grogna, 3 Tomosseli.

Ἦτοι ὁ νικητὴς Banker ἔλαβε τὸν μικρότερον ἀριθμὸν ἀφίξεων 5 καὶ οἱ ἀντίπαλοι τὸν ἀριθμὸν 7.

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ.

Ἐν Νέα Ὑόρκῃ.

Κατὰ τὸν πρὸς ἀνάδειξιν πρωταθλητοῦ τῆς Ἀμερικῆς τῆς ἀποστάσεως ἑνὸς μιλλίου γενόμενον ἀγὼνα, νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ Ἀμερικανὸς Bald.

Ο MICHAEL ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Ὁ διάσημος ποδηλάτης Ἀμερικανὸς Michael ἐφθασε τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα εἰς Παρισίους προτιθέμενος νὰ λάβῃ μέρος εἰς τοὺς ἐν τῇ κατὰ τὴν παρούσαν ἐποχὴν καταλλήλῳ ποδηλατοδρομίῳ d'Hiver τελεσθησομένους ἀγῶνας ἡμιαντοχῆς.

G.

ΑΘΛΗΤΙΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑΙ

Foot - Ball - Golf - Cricket - Lawn-tennis - Hockey - Jeu de longue paume - Ballon au camp - Balle à la crosse - Polo - Water polo κτλ.

Α'.

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΙΣ (FOOT - BALL)

ΕΙΔΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΙΣ

ΣΥΣΤΗΜΑ

Κανόνες τῆς Ἀγγλικῆς Ποδοσφαιρίσεως.

[Συνέχεια]

Ἐν περιπτώσει παραβάσεως, οἱ ἀντίθετοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωσι σύρραξιν (ἄρθρ. 18) εἰς τὸ σημεῖον ὅπου εὕρισκετο ἡ σφαῖρα. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἂν ἡ σφαῖρα ἤρχεται ἐν ὄριῳ τέρματος ἢ ἂν ἤγγιζέ τινα τῶν δικαιοτήτων, ὅπισθεν τῆς γραμμῆς τοῦ τέρματος.

ΣΗΜ. Τὸ ἄρθρ. 22 προβλέπει τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ παίκτης ἔχων τὸ δικαίωμα ἐλευθέρου κτύπηματος, ἀποσύρεται, ἵνα δώσῃ τοῦτο ὅπισθεν τῆς γραμμῆς τοῦ τέρματος.

14. Κέρδος ἑνὸς ὀρίου (Gain d'un essai). Ὅταν παίκτης τις δυνήθῃ νὰ κάμῃ τὴν σφαῖραν νὰ ἐγγίσῃ ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ τέρματος τοῦ ἀντιθέτου στρατοπέδου ἢ ὅπισθεν αὐτῆς, κερδίζει ἕν ὄριον (un essai) διὰ τὸ στρατοπέδον του.

15. Κτύπημα ὀρίου (Coup d'essai). Ὅταν παίκτης τις κερδήσῃ ἕν ὄριον, εἰς τῶν παικτῶν τοῦ στρατοπέδου του θὰ λάβῃ τὴν σφαῖραν εἰς τὸ σημεῖον ἐνθα αὐτὴ ἤγγισε τὴν γῆν καὶ ἀκολουθῶν διεύθυνσιν παράλληλον πρὸς τὰς γραμμάς τῶν ὀρίων θὰ τὴν φέρῃ ἐντὸς τοῦ πεδίου εἰς οἰανδήποτε ἀπόστασιν κρίνει κατάλληλον. Ἐκεῖ θὰ εἶνε ἕτοιμος νὰ τοποθετήσῃ τὴν σφαῖραν κατὰ γῆς διὰ τὸ κτύπημα ὀρίου, ὅπερ θὰ δώσῃ ἕτερος παίκτης τοῦ στρατοπέδου του.

Τὸ κτύπημα ὀρίου εἶνε πάντοτε ἐλεύθερον κτύπημα (coup placé, coup franc), ἄνευ τοῦ ὁποίου δὲν κερδίζεται τέρμα.

Ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἡ σφαῖρα χάνεται καὶ ἐπανατίθεται εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ ἀποστάσεως 22 μέτρων, ὡς ἀνωτέρω περιεγράφη.

Ἐν τὸ κτύπημα ὀρίου ἐπιφέρει κέρδος ἑνὸς

τέρματος, ἡ σφαῖρα ἐπανατίθεται εἰς ἐνέργειαν διὰ κτύπηματος ἀποστολῆς ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει χάνεται καὶ ἐπανατίθεται εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῶν 22 μέτρων, ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη.

16. Τοποθέτησις τῶν παικτῶν κατὰ τὸ κτύπημα ὀρίου. Οἱ παίχται τοῦ στρατοπέδου, ὅπερ δίδει τὸ κτύπημα ὀρίου, ἐκτὸς μόνον ἐκείνου ὅστις προώριστα νὰ τοποθετήσῃ τὴν σφαῖραν, δεόν ν' ἀποσύρονται ὅπισθεν τῆς σφαίρας καὶ μόνον ὁ παίκτης ἐκεῖνος δύναται νὰ ἐγγίσῃ αὐτήν.

Ἐν περιπτώσει παραβάσεως καὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἀντιθέτων, τὸ δικαίωμα κτύπηματος ὀρίου χάνεται. Ἡ σφαῖρα χάνεται καὶ ἐπανατίθεται ἐν ἐνεργείᾳ ἀπὸ τῶν 22 μέτρων, ὡς ἤδη διετυπώθη.

Οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ κινδυνεύοντος τέρματος θὰ τοποθετηθῶσιν ὅπισθεν τῆς γραμμῆς αὐτοῦ, ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ προχωρήσωσι κατὰ ἕνα πόδα ἐν τῇ πεδίῳ τοῦ παιγνιδίου. Δύνανται δὲ νὰ ἐξορμήσωσι μόλις ἡ σφαῖρα ἐγγίσῃ χαμαί, εἴτε πρόκειται νὰ δοθῇ πεσμένον κτύπημα εἴτε ὄχι.

Ἐν περιπτώσει παραβάσεως, ἂν δηλονότι ἐξορμήσωσιν ἐνωρίτερον τοῦ δεόντος, οἱ ἀντίπαλοι τῶν δύνανται νὰ τοὺς σταματήσωσιν ἐκ νέου ὅπισθεν τοῦ τέρματος καὶ ἐφ' ὅσον τὸ κτύπημα δὲν ἔχει δοθῆ καὶ τότε τὸ δικαίωμα τῆς ἐξορμήσεως χάνεται.

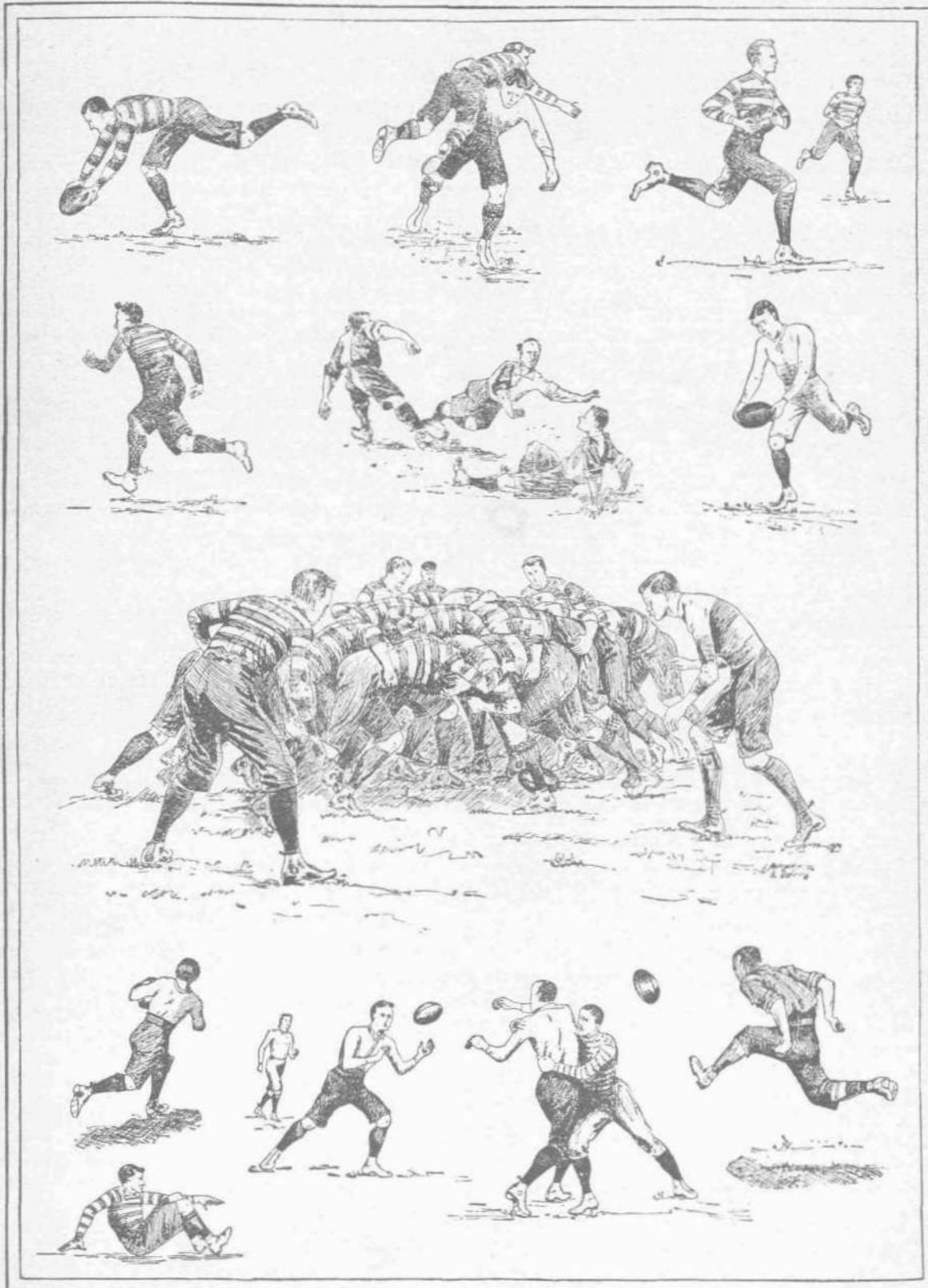
17. Κράτημα (Tenu). Ἐν παίκτης τις κατέχων τὴν σφαῖραν ἀφήσῃ νὰ τὴν ἀρπάξῃ ἀντίπαλός τις, ὀφείλει ἀμέσως νὰ φωνάξῃ: Κράτημα καὶ νὰ θέσῃ τὴν σφαῖραν χαμαί. Ἡ σφαῖρα τότε χάνεται (ἄρθρ. 19) καὶ ἐπανατίθεται ἐν παιγνιδίῳ διὰ τοῦ ποδός.

Ἐν τυχαίως εὔρεθῇ ἐκεῖ ἐπαρκῆς ἀριθμὸς παικτῶν, σύρραξις ἀμέσως λαμβάνει χώραν.

Ἐν περιπτώσει παραβάσεως, οἱ ἀντίπαλοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωσιν ἐλεύθερον κτύπημα ἐκ τοῦ σημείου ἐνθα ἡ σφαῖρα ἔπρεπε νὰ τεθῆ χαμαί. Μετὰ ἕν κράτημα (tenu) ὅπισθεν τῆς γραμμῆς τοῦ τέρματος, ἡ σφαῖρα τίθεται εἰς ἐνέργειαν πάλιν ἀπὸ τῶν 22 μέτρων.

18. Σύρραξις (Mêlée). Γίνεται σύρραξις, ὅταν τῆς σφαίρας εὕρισκομένης χαμαί, ὡς ἐν τῇ προηγουμένῃ ἄρθρῳ εἰπομεν, ἀριθμὸς τις οἰοσδήποτε προφυλάκων ἀμφοτέρων τῶν στρατοπέδων

πυκνοῦσι τὰς τάξεις των, ἐκάστου στρατοπέδου εὐρισκομένῳ πρὸς τὸ μέρος του, καὶ προσπαθοῦσι νὰ ἀπωθήσωσι τοὺς ἀντιπάλους καὶ νὰ παρασύρῳσι τὴν σφαῖραν πρὸς τὸ ἐχθρικὸν τέρμα.

ΣΗΜ. Ὑπάρχουσι δύο εἶδη συρράξεων ἄνοικτῆ σύρραξις καὶ κλειστῆ. Ἡ πρώτη λαμβάνει χώραν ὅταν συμβῇ κράτημα ἢ σφαῖρα τίθεται πάραυτα χαμᾶι καὶ οἱ πρηνεργόντες παίχται τὴν ἐπαναθέτουσιν ἐν ἐνεργείᾳ. Ἡ κλειστῆ σύρραξις λαμβάνει χώραν ἐπὶ παραβάσεως εἶνε συμπεφωνημένον τότε νὰ ἀναμείνωσιν ὀλίγον χρόνον, ἵνα προφθάσωσιν οἱ προφύλακται καὶ σχηματίσωσι τὸν κύκλον, μετὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὁποίου εἰς φύλαξ θέτει τὴν σφαῖραν ἐντὸς τῆς συρράξεως.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΑΦΗΣ

ΠΥΓΜΑΧΙΑ

(Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ κ Τηλ. Καράχλης, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ, εὐχρηστῆθη νὰ ἀποστείλῃ ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν, τὴν κάτωθι ὄρακιν μελέτην του περὶ πυγμαχίας).

Ἀρχαία Πυγμή. — Παγκράτιον. — Ῥωμαϊκὴ Πυγμή. — Σύγχρονος Ἀγγλικὴ μέθοδος. — Γαλλικὴ Πυγμαχία.

Ἐν εἶδος ἀθλητικοῦ ἀγωνίσματος ἐκ τῶν σπουδαιότερων, θεωρεῖται σήμερον, ἰδίᾳ παρὰ τῷ γυμναστικῷ κόσμῳ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας, ἡ πυγμαχία, ἥτις παρ' ἡμῖν οὐδόλωσ καλλιεργεῖται, καὶ τοι αὕτη ἐγεννήθη ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν.

Τὸ ὕψος τῆς τέχνης εἰς ὃ ἐφθασαν οἱ μεγάλοι ἀθληταὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καλλιεργοῦντες τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀνδρικὸν τοῦτο ἀγώνισμα, ἐνέπνευσε τοὺς νεωτέρους νὰ καταγίνωσιν εἰς τὴν μελέτην τοῦ ἀρχαίου τρόπου τῆς Πυγμαχίας καὶ ἐκεῖθεν ἐξήγαγον τὰς μετέπειτα εἰσαχθείσας μεθόδους, πρῶτον μὲν οἱ Ῥωμαῖοι τὴν καλουμένην *pygylatus*, Ῥωμαϊκὴν πυγμὴν, εἶτα δὲ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους οἱ Ἀγγλοὶ τὸ περίφημον *Boxe* ὅπερ κατέστη ἐθνικὸν πλέον δι' αὐτοὺς ἀγώνισμα καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ Γάλλοι τὴν κατ' ἀρχὰς κληθείσαν *savate*, ἥτις ὀλίγον κατ' ὀλίγον κατέληξεν εἰς τὴν Γαλλικὴν πυγμαχίαν τῆς σήμερον.

Ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ πυγμὴ ἀνάγεται εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς μυθικοὺς χρόνους καὶ πρῶτος εἰσηγητὴς αὐτῆς ἀναφέρεται ὁ Αὐτόλυκος ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἡρακλέους, μετὰ δὲ τοῦτον ὁ Θησεύς ὡς πρῶτος

καθορίσας τοὺς κανόνας τῆς τε Πυγμῆς καὶ τοῦ Παγκρατίου καὶ δι' αὐτοῦ κατορθώσας μάλιστα νὰ φονεύσῃ τὸν ἀπὸ τὴν Κερκύωνα τῷ 1220 π.Χ.

Ὡς ἐπίσημον ὅμως ἀγώνισμα, ἡ μὲν πυγμὴ ἀναφαίνεται τὴν 23ῃν Ὀλυμπιάδα (680 π.Χ.) καθ' ἣν ἐνίκησεν ὁ Συμυρναῖος Ὀνόμαστος, τὸ δὲ Παγκράτιον, ὅπερ ἦτο μίγμα πάλιν καὶ πυγμῆς, τὴν 33ῃν Ὀλυμπ. (648 π.Χ.) καθ' ἣν ἐνίκησε Λύγδαμις ὁ Συρακούσιος.

Οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι δὲν ἐδίδισαν νὰ εἰσαγάγωσι τὰ ἀγωνίσματα ταῦτα, ἅτινα καὶ βαρῆα ἐκαλοῦντο, ἔνεκα τῶν μεγίστων κόπων καὶ τῶν κινδύνων εἰς οὓς ὑπέκειντο οἱ ἀγωνιζόμενοι, καὶ εἰς τοὺς παῖδας αὐτοῦς, καὶ κατὰ τὴν 41ῃν Ὀλυμπ. (616 π.Χ.) βλέπομεν νικητὴν εἰς τὴν πυγμὴν τὸν Συδαρίτην παῖδα Φιλίταν, βραδύτερον δὲ κατὰ τὴν 145ῃν Ὀλυμπ. (200 π.Χ.) νικητὴν εἰς τὸ Παγκράτιον τὸν ἐκ Τροίας παῖδα Φαίδιμον.

Οἱ ἀρχαῖοι πύκται, κατερχόμενοι εἰς τὸν ἀγῶνα γυμνοὶ μὲ μικρὸν περίζωμα μόνον περὶ τὴν ὀσφύν, εἶχον τὴν πυγμὴν καὶ τὸν πῆχυν ἐνίοτε, περιτυλιγμένον μὲ ἱμάντας ἵνα καταφέρωσι βαρύτερα τὰ κτυπήματά των. Οἱ ἀρχαῖοι πύκται ἐπληττον διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς καὶ ἡμύνοντο διὰ τῆς ἀριστερᾶς, κεκαμμένης ὀριζοντίως, εἰς τὸ ὕψος περίπου τοῦ μετώπου, διότι ἡ κεφαλὴ ἰδίως ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῆς προσβολῆς των.

Οἱ Παγκρατιασταὶ ὅμως εἶχον τὰς πυγμὰς ἐλευθέρως ἱμάντων καὶ εἶχον μόνον τὸ δικαίωμα νὰ καταβάλωσι τὸν ἀντίπαλόν των, μεταχειριζόμενοι πόδας ἅμα καὶ χεῖρας.

Διὰ τὰς λαμπρὰς αὐτῶν νίκας, κατὰ τε τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας καὶ ἀλλαγῆς, διάσημοι ἐγένοντο, ὁ μυθικῆς ὄντως μυθικῆς ἰσχύος πασίγνωστος Μήλων ὁ Κροτωνιάτης, τῷ 500 π.Χ., νικήσας ἐξάκις κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας καὶ ἐπτάκις κατὰ τοὺς Πυθικοὺς. Ἐπίσης ὁ ἐκ Θάσου Θεαγένης, ὅστις λέγεται ὅτι ἔλαβε 1400 στεφάνους κατὰ τοὺς διαφόρους ἀγῶνας. Ὁ διάσημος Θεσσαλὸς Παγκρατιαστὴς Πολυδάμας, ὁ τοῦ πεφημισμένου ἀθλητικοῦ γένους Διαγόρας ὁ Ῥόδιος καὶ πλείστοι ἄλλοι οἵτινες ἐλάμπρυνον διὰ τῆς ἰσχύος

καὶ τῆς τέχνης αὐτῶν τοὺς ἀπαραμίλλους ἀθλητικοὺς ἀγῶνας τῶν προγόνων ἡμῶν.

Ὡς ὑποδείγματα τῆς πλαστικότητος τῶν Ἑρακλείων ἐκείνων σωμάτων διεσώθησαν ἡμῖν ποικίλαι παραστάσεις εἴτε ἐπὶ ἀναγλύφων εἴτε ἐπὶ ἀρχαίων ἀγγείων· μίαν

Παγκρατίου, ἐκ τῶν καλλίστων, παρέχουμεν ἐνταῦθα. (σχ. 1.)

Ἀγγλικὴ πυγμαχία.

Ἐκ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς πυγμῆς παρήχθη πρῶτον μὲν ἡ Ῥωμαϊκὴ πυγμαχία, ἥτις ἦτο ποικιλία ταύτης, εἴτα δὲ πολὺν βραδύτερον ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ Boxe ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ βασιλέως Alfred. Ἡ ἱστορία μᾶς ἀναφέρει τὰ γρονθοκοπήματα τοῦ Ριχάρδου III καὶ ὁ Σαίκσπηρ αὐτός, εἰς τινὰ σκηνὴν τοῦ Ριχάρδου I μᾶς τὸν παριστᾶ ὡς κερδοῦσαντα τὴν καρδίαν καὶ τὴν χεῖρα νεαρῆς πριγκιπίσσης, χάρις εἰς τὴν ἀνδροπρεπῆ αὐτοῦ στάσιν, εἰς ἀγῶνα πυγμαχίας, διεξαχθέντα ἐνώπιόν της.

Ὡς ἀθλητικὸν ἀγώνισμα ἐπίσημος ἡ πυγμαχία ἤρξατο ἐν Ἀγγλίᾳ νὰ θεωρῆται ἰδίᾳ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ XVIII αἰῶνος. Πρῶτος δὲ ὅστις ἐθεσε τοὺς κανόνας τῆς πυγμαχίας τῆς σήμερον εἶνε ὁ Ἰάκωβος Broughton, ἐπιδέξιός πυγμαχός ἀποθανὼν τῷ 1789.

Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ πυγμαχία, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανόνων τοῦ Broughton ἀπέβη ἔθνικόν ἀθλητικὸν ἀγώνισμα καὶ κατέχει σήμερον ἐν Ἀγγλίᾳ οἶαν θέσιν,

καὶ μείζονα ἔτι, κατέχει ἐν Γαλλίᾳ τὸ ξίφος καὶ τὸ Schläger ἐν Γερμανίᾳ.

Πλείστας ὄσας λεπτομερείας, πρὸ τοῦ ἀγῶνος κατ' αὐτὸν καὶ μετὰ τὸν ἀγῶνα, ἀναγκαζόμεθα νὰ παραλείψωμεν ἐνταῦθα ἕνεκα τοῦ στενοῦ χώρου τῶν σελίδων τοῦ ἀθλητικοῦ μας περιοδικοῦ. Ἀναφέρομεν μόνον ἐν μεγίστῃ συντομίᾳ τινὰς ἐκ τῶν κυριωτέρων κανόνων τοῦ εἶδους τούτου τῆς πυγμαχίας.

Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται νὰ προσβάλῃ τις ἀντίπαλον, ὃν ἀνέτρεψε, διὰ γρόνθου.

Οὐδέποτε δίδεται κτύπημα κάτωθεν τῶν ἰσχυῶν.

Ἀπαγορεύονται ῥητῶς τὰ διὰ τῶν ποδῶν κτυπήματα.

Ὁ ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν Ἀγγλικὴν μέθοδον, ἔχει τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ σώματός του πρὸς τὰ ἔμπροσ. Κλίνων ὀλίγον πρὸς τὰ ὀπίσω, στηρίζεται ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ποδῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, μὲ τὸν ἀριστερὸν πόδα 35 ἑκατοστὰ ἔμπροσθεν τοῦ δεξιοῦ.

Ὁ βραχίον, ὅστις πρόκειται νὰ δώσῃ τὸ κτύπημα, εὐρίσκεται πρὸς τὰ ὀπίσω, ἐνίστε ὅμως συμβαίνει ὁ βραχίον ὅστις εὐρίσκεται ἔμπροσ καὶ παραλλήλως τοῦ στομάχου νὰ ἀμύνεται καὶ μετὰ τὴν ἀποκρουσὴν ὅλως ἀπροσδοκίτως νὰ ἐπιφέρῃ φοβερὸν κτύπημα.

Τὰ κτυπήματα δὲν ἐπιφέρονται διὰ μόνης τῆς δυνάμεως τῆς χειρὸς, ἀλλὰ διὰ τοῦ βάρους πολλᾶκις ὅλου τοῦ σώματος καὶ πρὸς τοῦτο ὁ ἐπιτιθέμενος ἐκτελεῖ μικρὰ εἰδικὰ βήματα, ταυτόχρονως μὲ τὴν πρὸς τὰ ἔμπροσ κίνησιν τοῦ βραχίονος.

Τὰ μᾶλλον ἀποτελεσματικὰ καὶ ἐπικίνδυνα κτυπήματα εἰσὶ τὰ καταφερόμενα κάτωθεν τῶν ὠτων, μετὰ τῆς γνάθου καὶ τοῦ τραχήλου, τὰ ἐπὶ τοῦ μεσοφρύου καὶ τὰ ἐναντίον τοῦ στομάχου. Τὸ πρῶτον τούτων εἶνε καὶ τὸ μᾶλλον ἐπικίνδονον ἐξ αἰτίας τῶν αἱματοφόρων ἀγγείων ἅτινα εὐρίσκονται εἰς τὸ μέρος τοῦτο καὶ ἅτινα ὡς ἐκ τοῦ κτυπήματος, ἀποφρασόμενα, ἐπενεργοῦσιν ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου καὶ συνηθέστατα, ὁ δεχόμενος τοιοῦτον κτύπημα, χάνει τὰς αἰσθήσεις.

Ὁ πυγμαχός ὅστις θὰ δυνηθῆ νὰ καταφέρῃ κτύπημα κατὰ τοῦ μεσοφρύου τοῦ ἀντιπάλου, εἶνε σχεδὸν πάντοτε βέβαιος περὶ τῆς νίκης, διότι συνειθέστατα

ἐπιφέρει σκοτοδίνην εἰς τὸν ἀντίπαλον, ἥτις θέτει τέρμα εἰς τὸν ἀγῶνα.

Τοιαύτη ἐν ὀλίγοις ἡ Ἀγγλικὴ πυγμαχία, ἡ ἀναδείξασα πλείστους ὄσους διασημοὺς πυγμαχούς καὶ μέχρι σήμερον ἀνθούσα χάρις εἰς τὴν μανιώδη συμπάθειαν ἣν τρέφει ἡ Ἀγγλοσαξωνικὴ φυλὴ πρὸς τὸ χαριεὶν καὶ ἀνδροπρεπὲς τοῦτο ἀγώνισμα, ὅπερ τὰ μέγιστα συνετέλεσεν

εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἰδιορρυθμοῦ χαρακτῆρος τῆς αξιοθαυμάστου ταύτης φυλῆς, ἥτις μὴ ἀρεσκομένη εἰς τὴν κατ' ἰδίαν ἐπιμέλειαν τῆς πυγμαχίας ἀπὸ πολλοῦ εἰσήγαγε ταύτην καὶ εἰς τὸ στράτευμά της καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸ ναυτικόν της, δώσασα οὕτω ὅλως ἔθνικόν χαρακτῆρα εἰς τὴν ἀσκήσιν ταύτην.

(Συνέχεια καὶ τέλος)

ΤΗΛ. ΚΑΡΑΚΑΛΟΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΑΛΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ

Πάντες βεβήλιως ἐνθυμοῦνται τὸν πάγκραλον ἐκείνον ἔφηρον, τὸν δεκαεπταετῆ τοῦ ὀπίου ἢ εὐμέλεια, τὸ πλαστικὸν καὶ ἀρχαιοπρεπὲς τοῦ παλαιότηματος καὶ ἡ παιδικὴ ὄψις καὶ ἀφέλεια κατέβησαν ἀπεντας τοὺς θεατὰς τῶν πρώτων ἐν τῷ Στάδιῳ Πανελληνίων ἀγῶνων, εἰς πάντας δὲ ἐνυλοὶ εἰσὶν αἱ ἐπιφωνήσεις τοῦ θαυμασμοῦ καὶ τῆς συμπαθείας καὶ αἱ ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίαι ὅταν ὁ συμπηθέστατος ἀθλητῆς, τὸ enfant terrible ὡς προσφωδίστατα ὠνόμασαν αὐτὸν αἱ Οὐγγροὶ συνάδελφοί του, διεκδικεῖν μετὰ πειρασμοῦ καὶ θάρρους τὸν ἐπαθλον τοῦ εὐγενεστάτου τῶν ἀγῶνων, ἀπεδείκνυε τῷ θεατηρίῳ ὁ ποῖον σφρίγγος, ὅποιον κάλλος, ὅποιον σωματικὴν τελειότητα ἀλλὰ καὶ ὅποιον εὐγένειαν ἤθους καὶ ψυχῆς, δόνταί τις ν' ἀντήσῃ ἐκ τῆς παλαιστρας. Πάντες ἐνθυμοῦνται τὸν κάλλιστον ἀθλητὴν, τὸν ἀνδρεῖον στρατιώτην, τὸ θῆμα τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς γενναϊότητος του, τὸν Νάσον τὸν Σκαλτσογιάννην.

Ἀνεπεροῦντο ἔτι αἱ Ἑλληνικαὶ καρδίαι ἐκ τῆς

εὐγενεστέραις ἰδέαις τῆς σωματικῆς ἀσκήσεως, ὅτε ὁ πατριωτικὸς ὄρασμα ὁ καταλαβὼν ἅπαντας, ὑποδεικνύει τῷ Σκαλτσογιάννῃ τὴν ὁδόν, ἣν αἱ τε εὐκογενεϊκαὶ του παρὰδόσεις καὶ ἡ ιδιότης του ὡς ἀθλητοῦ, τῷ ἐπέβαλε ν' ἀκολουθήσῃ καὶ οὐδὲ γέροντες ἑλκροχρηστὸν εὐλακρονίστατα ἀγωνίζεσθαι ὡς στρατιώτης τὸν ὑπὲρ πατρίδος παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ μάτην ἀναζητεῖ τὸν ἐνδοξότερον τῶν θανάτων εἰς τὰ Ἑπαιρωτικὰ πεδία. Ἄλλον θάνατον οὐχὶ τόσον ἐπιζήλον ἀλλ' ἐξίσου ἡρωϊκὸν οὐχὶ τόσον ἐνδοξον ἀλλ' ἐξ ἴσου τιμητικόν, τῷ ἐπαφύλασεν ἡ μετὰ τῆς προχθῆς ὀπλίσασθαι τὸν δελοφόνον. Καὶ ἔπεσαν ὁ Σκαλτσογιάννης ἐκτελών τὸ καθήκον καὶ ὑπερκαπιζόμενος τὴν ζωὴν συναδέλφου του.

Ἡ «Ποδηλατικὴ καὶ Ἀθλητικὴ Ἐπιθεώρησις» κατ' ἐξοχὴν ἀισθανομένη τὴν ἀπώλειαν τοῦ προσφιλοῦς ἀθλητοῦ καὶ ἡρωϊκοῦ στρατιώτου, χύνει δάκρυ θαλερὸν καὶ μὲ φθινοπωρινὰ ρόδα χάνει τὸν νεοσκαφῆ τῆρον του. (X).

ΜΙΑ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΙΘΑΙΡΩΝΑ

(Συνέχεια)

Ἐκεῖ ἐγένετο ὁ δεύτερος σταθμός, διαρκέσας περὶ τὸ τέταρτον τῆς ὥρας. Αἱ ὁδοὶ τῆς Ἐλευσίως καὶ αἱ καλῶς καὶ κομψῶς ἰσοδομημένα: οἰκίαι, ποιοῦσιν ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς τὸν διαβάτην. Ἐκκινήσαντες καὶ αὐτίς, ἐθαίνομεν μέχρι τινὸς παραλλήλως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Ἦρχίζον ἤδη πρὸ ἡμῶν νὰ ἐμφανίζονται ὑψικόρυφα καὶ καλλίγραμμα ὄρη· τὰ κατηύραζεν ἡ σελήνη· τοῦ θεάματος τὴν γοητείαν μόνον ἰδίαις αἰσθήσεσι δύναται τις νὰ ἀντιληφθῇ.

Μετὰ δίωρον πορείαν ἀφικόμεθα εἰς τὸ χωρίον Μάνδρα. Τὸ χωρίον τοῦτο πυκνῶς κατοικημένον, μὲ καθαρίους οἰκίσκους καὶ μὲ καλὴν βυμοτομίαν, παρέχει πολλὴν εὐχαρίστησιν εἰς τὸν ξένον. Ἐνταῦθα εἶχεν ἀποφασισθῆναι νὰ συναντηθῶμεν μετὰ δύο συντρόφων, οἵτινες εἶχον προηγηθῆναι ἡμῶν. Ἀγνοοῦντες ποῦ κεῖται ὁ ἀστυνομικὸς σταθμὸς διὰ νὰ πληροφορηθῶμεν περὶ αὐτῶν, ἠναγκάσθημεν διὰ συριγμάτων καὶ φωνῶν νὰ καλῶμεν αὐτούς, διότι ἡ ὥρα παρήρχετο καὶ δὲν ἠθέλομεν νὰ βραδύνωμεν ἐπὶ πολὺ. Εἰς τὸν ἀσυνήθη τοῦτον διὰ τὸ ἤσυχον χωρίον θόρυβον, ἀμέσως ἔσπευσεν ἡ περίπολος. Ἡ παρουσία αὐτῆς ἠδὲ εὐχαρίστησεν ἡμᾶς διττῶς· τὸ μὲν διότι ἡ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τεταγμένη ἀρχὴ ἐγγηγόρει, πρᾶγμα ὄχι σύνθηες εἰς τὰς πόλεις, τὸ δὲ διότι οὕτω ἠδυνάμεθα νὰ λάβωμεν πληροφορίας περὶ τῶν συντρόφων μας. Βεβαιωθέντες παρὰ τῶν στρατιωτῶν, ὅτι διήλθον μὲν οὗτοι ἐκεῖθεν, ἀλλὰ δὲν παρέμειναν, ἐξηκολούθησαμεν τὸν δρόμον μας. Ἄλλ' ἡ περαιτέρω πορεία δὲν ὁμοίαζε ποσῶς τὴν μέχρι πρό τινων ὁρῶν· νέα θεάματα ἢ φύσις ἐξετύλισσε γύρω μας. Τὰ πανταχόθεν ἡμᾶς περιβάλλοντα ὑψηλὰ καὶ κατάφυτα ὄρη, ὁ ἐκ τῶν βουνῶν καταλειδόμενος ψυχρὸς ἀνεμὸς καὶ ἐν γένει τὸ περιβάλλον, προσέδιδεν ἡμῖν πλήρη εἰκόνα τῆς ἀγρίας μὲν, ἀλλὰ μεγαλοπρεποῦς πλάσεως.

Διελθόντες τὸ χωρίον Βιλιάρη καὶ μίαν ὥραν πρὶν ἢ φθάσωμεν εἰς τὸν πρὸς θν ἕρον, ἐπεξεύσαμεν ὡς ἐκ τῆς ἀνωφερίας τοῦ ἐδάφους καὶ τοῦ καμάτου τῶν ἱππῶν. Ἐθαδίσσαμεν ἀνά μικροὺς ἄμλους ὑπὲρ τὴν ὥραν καὶ διηθυνόμεθα εἰς τὸ ἀπὸ πολλῶν ὁρῶν ἐπιθυμητὸν καταστᾶν μέρος, εἰς ὃ ἐμέλλομεν νὰ καταλύσωμεν. Ἦτο δὲ τοῦτο ἡ θέσις Παλιόκοκκουρα. Καὶ ὁ δρόμος

ἡμῶν οὗτος, μ' ἔβλεπον ὅτι ἠρχίσσαμεν νὰ ἀρεγώμεθα τὸν ὑπνον, ἦτον εὐχάριστος. Τέλος μακρόθεν διεκρίνομεν τὰ φῶτα τοῦ πανδοχείου, εἰς ὃ ἐμέλλομεν νὰ καταυλισθῶμεν. Γοργῶ τῇ βίματι ἐφθάσαμεν εἰς αὐτὸ περὶ ὥραν 2 1/2, μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Ἐν τῇ πανδοχείῳ ἀνέμενον ἡμᾶς ὁ κ. Πρόεδρος, πρὸ δύο ἡμερῶν ἐλθὼν, ἔπως προετοιμάσῃ τὰ τῆς κυνηγεσίας, ὅστις καὶ μᾶς ὑπεδέχθη φιλοφρονέστατα, μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν ἀγαθότητος. Ἐκεῖ ἀνεπαύθημεν ἐπ' ὀλίγην ὥραν καὶ εἶτα μετέβημεν πρὸς ὑπνον, ἄλλοι μὲν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἀνω πατώματος, ἄλλοι δὲ εἰς τὸ οὐχὶ πολὺ μακρὰν κείμενον ἕτερον πανδοχεῖον. Ἐρρίψαμεν χαμαὶ τὰς κουβέρτας, περιετυλίχθημεν ἐν αὐταῖς καὶ ἀφῆθημεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφέως, μ' ἔβλεπον τὴν ἡμιλιτικὴν λίμνην τοῦ εὐθύμου συγκυνηγοῦ Σ. . . Τὴν πρωίαν ἀφυπνισθέντες περὶ ὥραν 5ῃ ἠρχίσσαμεν νὰ προετοιμαζώμεθα ἐν σπουδῇ διὰ τὸ πολυφίλητον πλέον καταστᾶν ἡμῖν κυνήγιον τῶν ἐλάφων. Ἡ προετοιμασία αὕτη ἐνέχει μεγάλην τέρψιν καὶ ζωὴν, καταληπτὴν μόνον εἰς τοὺς κυνηγούς. Περὶ ὥραν 5 1/2 τὰ πάντα ἐτακτοποιήθησαν, οἱ χωρικοὶ, οἱ μέλλοντες νὰ μᾶς χρησιμεύσωσιν ὡς ὁδηγοί, ἀνέμενον ἡμᾶς πρὸ τοῦ πανδοχείου. Ἐξεκινήσαμεν. Ἐθαίνομεν διὰ τῶν καταφύτων δασῶν καὶ διὰ μονοπατίων πρὸς τὸν Κιθαίρωνα, τὸν ἀποτελοῦντα τὰ σύνορα μεταξὺ τῆς Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς Μεγαρίδος. Τὸ μονότονον τοῦτο ὄρος ἔχει διεύθυνσιν ἀπὸ Δ. πρὸς Α. Τὴν δασόφυτον αὐτοῦ ράχην διχάζει περίπου ἐν τῇ μέσῃ βαθεῖα ἐνομή. Τὸ πρὸς δυσμᾶς αὐτοῦ μέρος ἡ Ἐλατιὰ, ἀνέρχεται εἰς ὕψος 1420 μ. ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, τὸ δὲ ἀνατολικὸν μόνον εἰς 1026 μ. Ἐντὸς δὲ τῆς ἐνομής ὑψοῦται λόφος ἀφίνων πρὸς ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ δίωρον ἐκ μὲν τοῦ πρὸς δυσμᾶς μέρους (386 μ.) τὴν ἀπὸ Πλαταιῶν εἰς Μέγαρον ὁδόν, ἐκ δὲ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς τὴν ἀπὸ Πλαταιῶν εἰς Ἀθήνας. Περὶ ταύτης ἐνεκα τῆς σπουδαιότητος αὐτῆς κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐφιλονεῖκουσιν ἡ Ἀττικὴ καὶ ἡ Βοιωτία. Ἀπὸ τῆς Πάρνηθος χωρίζεται ὁ Κιθαίρων διὰ πετρώδους ὑψοπέδιου (Σκοῦρτα). Ὁ Κιθαίρων ἐπὶ τῶν ἀρχαίων χρόνων ἦτο πλούσιος εἰς θηράματα· ἀλλὰ καὶ ἤδη οἱ κυνηγοὶ εὐρίσκουσιν ἐπ' αὐτοῦ ἱκανὴν λείαν· ὁ μῦθος ἀποδίδει εἰς τὸν Ἡρακλῆν τὸν φόνον ἐνὸς λέοντος τοῦ Κιθαίρωνος. Ἐν αὐτῇ ἐλατρεῦετο ὁ Διώνυσος ὑπὸ τῶν ὄρεσσι τῶν ἱερῶν αὐτοῦ (Μαινάδων), ὑφ' ὧν καὶ ἐσπαράχθη ἐνταῦθα ὁ Τιτθεὺς.

(Ἐπεται συνέχεια).

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Κατὰ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις τοῦ Συλλόγου, γενομένας τῇ 16ῃ καὶ 18ῃ Νοεμβρίου, ἐψηφίσθη τὸ Καταστατικὸν καὶ ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τοῦ Συλλόγου, μεταρρυθμισθέντων τῶν παλαιῶν, ὅπως ἐυρυνθῆ ὁ σκοπὸς τοῦ Συλλόγου καὶ περιλάβῃ καὶ περιηγήσεις κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ Turing Club τῆς Γαλλίας.

Εἶτα γενομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἐξελέγησαν παμφηφεῖ οἱ κ. κ. Μιλ. Νεγροπόντης Πρόεδρος, Σ. Μαῦρος καὶ Β. Ματαράς Ἀντιπρόεδροι, Γ. Νικολόπουλος Γεν. Ἐφορος τοῦ Περιδικίου, Σπ. Ἀγκωνάκης Γεν. Γραμματεὺς, Μ. Γεωργόπουλος Εἰδικὸς Γραμματεὺς, Α. Τυπάλδος Γραμματεὺς τοῦ Περιδικίου, Ε. Ψαρούδας Ταμίας τοῦ Συλλόγου, Τ. Βεργιόπουλος Ταμίας τοῦ Περιδικίου, Μ. Μίνδερ καὶ Π. Καλογερόπουλος Ἀρχηγοὶ τῶν Ἐκδρομῶν, Ρ. Ρότσιλδ Χρονομέτρης, Μ. Φίλιπ Γενικὸς Ἐφορος τῶν ἀγῶνων, καὶ Σύμβουλοι Ι. Γενήσαρλης, Κ. Οἰκονομίδης, Ε. Χαρίλαος, Ι. Πατσιφάς, Μ. Χρηστομάνος καὶ Ι. Βασιλόπουλος.

ΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΙ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΙ

ΚΑΤΑ

ΤΟΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΠΟΛΕΜΟΝ

Βεβαίως μετ' ἐκπλήξεως ἠκούσθη ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅτι ἀφίκοντο ἐκ Κρήτης ἀγγελιαφόροι περιστεραί, κομίζουσαι εἰδήσεις ἐκ τοῦ ἐκεῖ ἀποδιδασθέντος στρατοῦ μας τῆς κατοχῆς.

Καὶ ὄντως, πρώτην ἡδὴ φορὰν ἐγένετο χρῆσις τῶν ἀπὸ ἐτῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ στρατῷ εἰσαχθεισῶν περιστερῶν, οὐδεὶς ὅμως ἀνέμενε παρ' αὐτῶν τοιαῦτα ἀποτε-

λέσματα, καθ' ὅσον, ὡς γνωστὸν, κατόπιν τῶν ἐπενεχθεισῶν οἰκονομιῶν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν περιστερῶν ἠλαττώθη καὶ οὐδὲ ὡς ἢ ἐλάχιστα ἐξησκούντο αὐταί.

Διὰ τοῦτο καὶ ὁ κατὰ τὴν ἐκ Πειραιῶς τῇ 17 Φεβρουαρίου ἀναχώρησίν μας παραδώσας μοι κόφινον μετὰ δέκα ἀγγελιαφόρων περιστερῶν, ἀξιωματικὸς τοῦ τηλεγραφικοῦ λόχου κ. Γ. Παπακωνσταντίνου, οὐδόλως ἐφάντασθη ὅτι ἦτο δυνατόν ν' ἀφεθῶσιν ἐκ Κρήτης, ἀλλ' ἀπλῶς μὲ παρεκάλεσεν, ὅπως τὰς ἀφίσω εὐθὺς ὡς διηρχόμεθα τοῦ Σουνίου ἀκρωτηρίου.

Ἄλλ' ὅτε διήλθομεν τοῦ Σουνίου ἦτο νύξ, συνελπῶς ἐπροτίμησα νὰ τὰς κρατήσω, ἐπιφυλαχθεῖς νὰ ἀπολύσω ταύτας ἐν εὐθετοτέρῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ καὶ δὴ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς Κρήτης, πρὸς ἣν τότε ἐφῆροντο ἅπαντες οἱ λογισμοὶ ἡμῶν.

Ἀπέλυσα ὅθεν τρεῖς περιστεράς τὴν πρωίαν τῆς 2 Φεβρουαρίου ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Μήλου - Ἀδάμαντος, ὡς καὶ ἐτέρας τρεῖς τῇ 2^η ὡρᾷ μ. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ἐξωθὴ τοῦ λιμένος τῆς Μήλου μετὰ τοῦ τορπιλλικοῦ στόλου συνάντησίν μας.

Εἰς ταύτας, ἔνδοκρος ἐκ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ φρίσσειν ἐξ ἱερᾶς συγκινήσεως, προσέδεσα τὰς ἐλπίδας μας, τὰς ἐκ τῆς συναντήσεως τοῦ στόλου μας καὶ τοῦ στρατοῦ μας παραχθείσας, πλὴν αὐταί, καθὼς καὶ ἐκεῖναι, ἀπώλοντο. . .

Ὑπελείποντο τέσσαρες ἔτι περιστεραί, ἅς καὶ ἀπεβίβασα μετ' ἐμοῦ εἰς Κρήτην καὶ μετέφερα κατὰ τὴν ἀπὸ Κολιμπάρι εἰς Πλατανιά πορείαν μας.

Ἐν Πλατανιά ἡ πορεία ἡμῶν ἀνεκόπη ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, αἵτινες καταλαβοῦσαι τὰ Χανιά, ἀπηγόρευσαν τὴν κατ' αὐτῶν ἐπίθεσιν. Τελεία ἀπογοήτευσις κατέλαβεν ἅπαντας καὶ ἐσκέφθη, ὅτι ἦτο καιρὸς ν' ἀποδώσω εἰς τὰς περιστεράς τὴν ἐλευθερίαν, τῶν· ἄλλως τε καὶ ἡ διατροφή τῶν ἦτο δυσχερῆς, καθ' ὅσον καὶ ἡμεῖς κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας ἐτρεφόμεθα δι' ὀλίγου διπυρίτου καὶ τυροῦ.

Τῇ 4^η ὅθεν Φεβρουαρίου καὶ ὡρᾷ 9 π. μ.

ανελάθων ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ βράχου τοῦ Πλατανιά, κάτωθι τοῦ ὁποίου ἐξετείνετο ἡ γαλανὴ Μεσόγειος, ἀπέλυσα ταύτας, ἀφ' οὗ προσέδεσα εἰς τὴν πτέρυγα ἐκάστης μικρὸν κυλινδροειδῶς δεδιπλωμένον χάρτιν, ἐφ' οὗ ἀνέγραψον τὴν λυπηρὰν θέσιν μας.

Αὗται, ἀφ' οὗ ὑψώθησαν ἀρκετά, διέγραψαν κύκλους τινὰς ἀνωθι τῶν κεφαλῶν ἡμῶν, πρὸς παραλληλισμὸν, μεθ' ὃ ὄρμησαν πρὸς βορρᾶν, πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑλλάδος, προτιμήσασαι τὴν ἀχανῆ θάλασσαν ἀπὸ τῆς ὀπισθεν μυροβλήτου μεγαλονήσου. Καὶ ὄλων ἡμῶν τὰ βλέμματα καὶ οἱ παλμοί, οἱ πόθοι καὶ αἱ ἐλπίδες, ἐναπετέθησαν ἐπ' αὐτῶν, μέχρις οὗ ἐξηφανίσθησαν ἐν τῷ ὀρίζοντι.

Ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων περιστέρων, δύο ἀφίκοντο εἰς Ἀθήνας, τῶν ἐτέρων δύο, ὡς φαίνεται, ἀπολεσθεισῶν. Καὶ ἡ μὲν φέρουσα ἀριθμὸν μπηρώου 45 ἀφίκετο τῇ 6ῃ Φεβρουαρίου ὥρα 9 π. μ., ἡ δὲ ἕτερα, φέρουσα ἀριθ. 42, ἀφίκετο τῇ 6ῃ Φεβρουαρίου ὥρα 11 π. μ., ὑποληφθεῖσα, ὡς βλέπομεν, τῆς πρώτης κατὰ 2 ὥρας.

Μετὰ τὴν ἐπιτυχῆ ταύτην ἀποστολὴν, ὁ ἀρχηγός μας, νῦν ὑποστράτηγος κ. Τ. Βάσσος, ὁ μετὰ ἐκτάκτου ἱκανότητος περὶ τῶν πάντων φροντίζων, ἐζήτησε τὴν ἀποστολὴν ἐτέρων περιστέρων καὶ τῇ 18ῃ Φεβρουαρίου μοὶ παρεδόθησαν ἐν Ἀλικιανῷ αἱ ἐξ Ἀθηνῶν σταλεῖσαι δέκα ἀγγελιαφόροι περιστεράι, ἐν αἷς περιλαμβάνοντο αἱ προαποσταλεῖσαι ὑπ' ἀριθ. μπηρώου 42 καὶ 45, καὶ αἵτινες ἤδη ἠθέλον χρῆσιμεύσει ὡς ὁδηγοὶ εἰς τὰς νεοελθούσας.

Διὰ τῶν περιστέρων τούτων ἐνήργησα, ἐπισήμως πλέον καὶ κατὰ διαταγὴν τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ, δύο ἀποστολάς, τὴν μὲν τῇ 27ῃ Φεβρουαρίου ἀφίσας ἐκ Πλατανιά τῇ 10 π. μ. τέσσαρας περιστεράς, ἐχούσας ἐπὶ κεφαλῆς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 45, τὴν δὲ τῇ 20ῃ Μαρτίου ἀφίσας τῇ 11 π. μ. εἰς Πλατανιά ὁμοίως τὰς ὑπολοίπους περιστεράς ἐχούσας ὡς ὁδηγὸν τὴν ὑπ' ἀριθ. 42.

Τὰ κατὰ τὰς δύο ταύτας ἀποστολάς σταλέντα ἐπίσημα τηλεγραφήματα, ἦσαν μεγάλης σπουδαιότητος, ἀποσταλέντα διὰ

τῶν περιστέρων, καθόσον, ἐνεκεν τῆς μεταξὺ τῶν Ἀντικυθίων καὶ Ροδωποῦ (ὄρους τῆς Κρήτης) ἐπικρατούσης ὀμίχλης, εἶχε διακοπῆ ἐπὶ ἀρκετὰς ἡμέρας ἢ διὰ τοῦ ὀπτικοῦ τηλεγράφου μετὰ τῆς Ἑλλάδος συγκοινωνία ἡμῶν.

Ἐκ τῶν δύο τούτων ἀποστολῶν ἀφίκοντο εἰς Ἀθήνας αἱ πλείους περιστεράι, ἀν ὄχι ὅλαι, δυστυχῶς ὅμως ἐνεκεν τῆς μὴ ὑπάρξεως τακτικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὰς ἀγγελιαφόρους περιστεράς καὶ ἐνεκεν τῆς ἐν Ἀθήναις ἐπικρατούσης συγχύσεως, δὲν ἐκρατίθη ἀκριδῆς σημειώσις τῶν ὥρων τῆς ἀφίξεως τῶν περιστέρων, ὥστε νὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἐξαχθῶσιν ἀκριβῆ συμπεράσματα, περὶ τῆς μέσης ταχύτητος καὶ περὶ τῆς ἀντοχῆς αὐτῶν.

Οὐχ' ἦπτον ἐὰν ἀναλογισθῶμεν τὸ ἀπὸ Κρήτης εἰς Ἀθήνας διάστημα, βλέπομεν ὅτι αὗται διήνυσαν 150 ναυτικά μίλια, ἦτοι 278 χιλιόμετρα περίπου, ὅπερ βεβαίως δὲν εἶναι τὸ ὄριον, ἀλλ' ὅπερ εἶναι ἀρκετὰ μέγα, διὰ περιστεράς αἵτινες δὲν ἐξησκήθησαν εἰς ἀποστασιν μεγαλειτέραν τῶν 80 χιλιομέτρων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μέσιν ταχύτητα αὐτῶν διανυσασῶν τὸ ἀνω διάστημα εἰς 48-50 ὥρας, ἀνέρχεται εἰς 5.790 χιλιόμετρα περίπου τὴν ὥραν, ἥτις ὅμως δὲν εἶναι ἡ πραγματικὴ, καθόσον ὀφείλομεν ν' ἀφαιρέσωμεν τὰς ὥρας τῶν δύο νυκτῶν, καθ' ἃς βεβαίως ἐστάθμευσαν εἰς τι μέρος, ὡς καὶ ν' ἀναλογισθῶμεν ὅτι αὗται ἵπταντο ἀνωθι θαλάσσης καὶ ἐπομένως τὰς ὥρας τῆς πτήσεως τῶν ἐκανόνιζον ἐκ τῶν σιναυτομένων νήσων.

Ὅπως ποτ' ἂν ἦ, κατεδείχθη ἡ μεγίστη χρησιμότης τῶν ἀγγελιαφόρων περιστέρων καὶ αἱ σημαντικαὶ ὑπηρεσίαι, ἃς δύνανται νὰ παράσχῃ δι' ἐλαχίστης δαπάνης (ἥτις ἄλλως τε καλύπτεται ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν νεοσσῶν) χρησιμοποιοιμένων τούτων, ἐν καιρῷ πολέμου, διὰ τὴν συγκοινωνίαν τῶν νήσων, τῶν πλοίων τοῦ στόλου, ἢ τμημάτων στρατοῦ ἐν ξένη χώρᾳ ἐνεργούντος.

ΚΩΝΣΤ. Π. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Μηχανικοῦ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ

Δὲν εἶνε προστίτης, δὲν εἶναι κηδεμὼν τῶν μικρῶν τοὺς ὁποίους συνέλεξεν ἀπὸ τὰ τρίστρατα καὶ τὰς πλατείας, καὶ τὰ ἀπεμάκρυνε ἀπὸ τὰ κέντρα τῆς διαφθορᾶς καὶ ἀκολασίας, ἀλλ' εἶνε πλέον ἢ φιλόστοργος μήτηρ ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος Παρνασσός. Δι' αὐτὸ νομίζομεν ὅτι θὰ ἡδικεῖται τὸν σωτήριον τοῦτον Σύλλογον, ἐὰν ὄλους ἐκείνους εἰ ὁποῖοι ἐπιμελέστανται φοιτῶν πρὸς αὐτῶν, καὶ ὀπλίζονται ἐκεῖ, μετὰ τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα διὰ τὴν ἐντιμὴν ἐργατικὴν τάξιν δι' ἣν εἶνε προωρισμένοι, δὲν τοὺς ἀνομαζόμεναι παιδιὰ του.

Μέχρι τοῦ παρελθόντος ἀκόμη ἔτους, ὁ Παρνασσός περιορίζετο εἰς τὸ νὰ διδάσκη σχολικὰ μαθήματα, εἰς τὴν νυκτερινὴν σχολὴν του. Ἀλλ' ἐφέτος τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβούλου κ. Νάσου Τζίνης, ὁ ὁποῖος τυγχάνει ἑφορος κοσμητῶν τῆς σχολῆς, προστέθη ἡ ὀδικὴ καὶ ἡ γυμναστικὴ.

Τὰ ἐνθουσιάζει ἀκόμη ὅλα ἐκεῖνα τὰ μικρά, κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐπανάδου των εἰς τὸ σχολεῖον, παρατεταγμένα πρὸ τοῦ Παρνασσέου, ὅπου ὁ καλὸς καὶ ἀκίματος διδάσκαλος των κ. Κωνστ. Πιέτρης προσπαθεῖ μετὰ κάθε τρόπον νὰ τὰ κάμῃ ν' ἀντιληφθῶσι τὰ διδάγματα τὰ ὁποῖα τοῖς ἔδιδε, ἀλλ' ἐκεῖνα ἀνεπιτήδεια, μέλις ἡδύναντο νὰ ἐκτελέσωσι τὰ ἀπλούστερα τούτων.

Ἀναμφιβόλως ἡ ὥρα τῆς γυμναστικῆς θὰ ἦτο μαρτύριον δι' αὐτὰ.

Ἀλλ' ὁποῖα διαφορὰ ἐντὸς δύο μέλις μηνῶν! Προσεκτικὰ, εὐθύτην, περιμένουσι ν' ἀκούσωσι τὸ διήγημα τοῦ καθηγητοῦ των, διὰ νὰ τὸ ἐκτελέσωσι μετὰ ἐπιτηδεύτητά καὶ ἀκριβείαν παραδειγματικῆν.

Ἄλλαι φυσιογνωμίαι, ἄλλα παιδιὰ.

Νομίζει τις ὅτι ἡ μουσικὴ τὴν ὁποῖαν τοὺς δίδασκουν, ἔμοῦ μετὰ τὴν γυμναστικὴν, ἐπενήργησε τίσον ἐπὶ τῆς ψυχῆς των, ὥστε τὰ καλὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξωτερικουμένης, παρουσιάζουσι φυσιογνωμίας ἡμέρους, φυσιογνωμίας γλαστᾶς.

Εἶνε ἀξιοπαινεὶς ὁ Παρνασσός διὰ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ μοναχικοῦ κοσμητοῦ του τῆς νυκτερινῆς σχολῆς, ἀλλ' ἃς μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ τῷ δώσωμεν καὶ ἡμεῖς, ὡς φίλοι, μίαν μικρὰν συμβουλήν.

Ὅλη ἡ νεολαία τὴν ὁποῖαν ἡ σχολὴ του συγκεντρώνει καθ' ἑσπέραν, εἶνε νεολαία ἐργατικῆ. Ἐκαστος σπινθηριακὸς μαθητῆς του, εἶνε καὶ εἰς μικρὸν βιοπαλαιστής ὁ ὁποῖος ἐξαρτᾶται τὸν ἄρτον τῆς σήμερον, καὶ σκέπτεται ἴσως διὰ τὸν ἄρτον τῆς ἐπιούσης.

Μέλις ἐτελείωσε τὴν κοπιώδη ἐργασίαν του, εἴτε ὡς ὀφθαλμιστῆς, εἴτε ὡς ὀπρῆτης, ἐργασίαν ὅπως δὴποτε ἡ ὁποῖα θέτει εἰς ἐνέργειαν τοὺς μᾶς του, ἔρχεται εἰς τὸ σχολεῖον ὅπου τὸ ὄψιθ' ἡ φιλομαθεία του, καὶ ἀκολουθεῖ προσεκτικώτατα τὰ μαθήματά του. Ἡ σωματικὴ ἐργασία κάμει τόπον εἰς τὴν πνευματικὴν.

Καὶ ὅταν πρὸς ψυχγωγίαν ἀρχίσῃ τὴν ἀνέρ-

γανον μὲν, ἀλλ' ὅπως δὴποτε κοπιώδη γυμναστικὴν, ὅπου ἡ σοβαρότης καὶ ἡ ἡσυχία εἶνε ἀπαραίτητοι, ὅπως τὰ διδάγματα ἐκτελοῦνται μετὰ πειθαρχίαν καὶ κενονικότητα, νομίζω ὅτι ἡ ψυχγωγία αὕτη, διὰ τῆς κοπώσεως, ἔχει μεγάλην ἀναλογίαν δι' αὐτόν, πρὸς τὸ βιοποριστικὸν του ἐπιτήγημα.

Δὲν νομίζει ὁ ἄσκος καὶ καλὸς κ. Τζίνης, ὅτι ἡδύνατο νὰ ποικίλῃ ἐνίοτε τὴν ὄρην ἢ ὁποῖα εἶνε προωρισμένη διὰ τὴν γυμναστικὴν, μετὰ μίαν ἀθλητικὴν παιδιάν, ἢ ὁποῖα θὰ ἦτο μίαν πραγματικὴν διασκέδασις διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ Παρνασσέου; Τότε τὰ παιδιὰ του, θὰ ἐλησμένον ὄλους τοὺς κόπους καὶ ὅλα τὰ βασανὰ των καὶ τρελλὰ ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῆς παιδιᾶς, θὰ ἔτραγον, θὰ ἐπίδων, θὰ ἐγυμνάζοντο, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοεῖν καὶ αὐτὰ.

Τὰ ἀγαπᾷ τὰ παιδιὰ του ὁ Παρνασσός, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλει νὰ τὰ βλέπῃ πάντοτε γλαστὰ καὶ χαρούμενα, διότι γνωρίζει καλὰ ὅτι ὅπου ἡ εὐθυμία καὶ ὁ γέλως βασιλεύουσιν, ἡ Κακία δὲν δύταται νὰ ζήσῃ, οὐδὲ μίαν στιγμὴν.

Ἄ. Γ. Ξ. Τυπάλδος

ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ 3.500 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ

Πῶς διηγείται ὁ κ. Γκέντριχ
τὸ κατόρθωμά του.

(Συνέχεια)

Ἐν Βράνιζ ἐπερατώθη ἡ ἐπικίνδυνος πορεία, τὰ ἐντεῦθεν δὲ εἶναι ἀνευ σημασίας καὶ πᾶς ποδηλάτης δύναται νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὰ. Ἐνταῦθα ἐπληροφορήθη, ὅτι δύο Σέρβοι ποδηλάται ἠθέλησαν νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἀλλ' ἠμποδίσθησαν ὑπὸ τῶν τουρικῶν ἀρχῶν.

Ἀπὸ Βράνιζ εἰς Λέσκοβακ εἶχον ἐναντίον ἀνεμὸν τοσοῦτον ἰσχυρόν, ὥστε ἔδει νὰ καταβάλλω ἀγῶνας πρὸς διάνυσιν ἐκάστου μέτρου. Ἐν Λέσκοβακ εὗρον τὴν πόλιν σημασιοτόλιστον καὶ πλήρη ἀψίδων μετὰ τὰς εἰκόνας τῶν βασιλέων Μιλάνου καὶ Ἀλεξάνδρου, ἐορτάζουσαν μεγάλην ἐορτήν· οἱ βασιλεῖς δι' εἰδικῆς ἀμαξοστοιχίας ἦλθον μεθ' ἀπάσης τῆς Σκουπτινάς ἐκ Νύσσης, τὴν 3ην δὲ μ. μ. ἐτελέσθησαν ἐπὶ τοῦ ὀπισθεν τῆς πόλεως πεδίου ἵπποδρομίας ἀγροτικῶν ἱππων, εἰς τοὺς ὁποίους εἶχον συρρέουσα χιλιάδες χωρικῶν ἐκ τῶν περιχώρων. Τὴν μεσημβρίαν ἐγευματίσα ἐν τῷ ξενοδοχείῳ, ἐν ᾧ ἐγευματίσα καὶ ἡ Σκουπτινα καὶ ἤκουσα ἐκεῖ τοὺς πολιτικούς λόγους καὶ τὰς ζητωκραυγὰς τῶν σέρβων πολιτικῶν. Μὴ ἀναμείνας τὰς ἵπποδρομίας ἀνεχώρησα τῆς πόλεως ὑπὸ τὰς μυριοστόμους ζητωκραυγὰς τῶν συνηγμένων χάριν αὐτῶν θεατῶν. Τὴν 3 καὶ 4ῃ μ. μ. ἤρξατο ραγδαία βροχή, διάδροχος δὲ μέχρις ὀστέων ἐρθασα εἰς Νύσσαν ἐθα ἡτύ-

χρησα νά συναντήσω αὐστριακόν τινα, ὁ ὁποῖος μὲ ἐφιλοξένησε τὴν νύκτα καὶ μοὶ ἔδωκεν ἐνδύματα, ἐνῆ ἡ σύζυγός του ἐστέγνωσε τὰ ἰδικά μου ἐπὶ τῆς ἐστίας. Ὅφειλω νά ὁμολογήσω, ὅτι καθ' ὄλην τὴν πορείαν ἤμην πολὺ τυχερός.

Ἐκ τῆς Νύσσης ἐπροχώρησα ἐπὶ ὁδοῦ βεβεργ-
μένης καὶ μὲ ἄνεμον ἐναντίον μέχρι Βελιγραδίου, δηλ. ὁδὸν 350 χιλιομέτρων περίπου, ἔφθασα δὲ τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης, καὶ ἠναγκάσθην νά παραμείνω αὐτόθι πλέον τῶν ὀκτώ ὥρων, ἵνα ἐπισκευάσω τὸ καουτσούκ τοῦ ποδηλάτου μου· δεκαοκτὰκις εἶχον εἰσδύσει καρφία εἰς αὐτό, τὸ ἐλαστικὸν κόμμι εἶχεν ἐκλείπει ἐντελῶς καὶ μόνον τὸ λινὸν ἀπέμενε. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εὗρον αὐτόθι ἐλαστικόν, περιετόλιξα τὸν τροχὸν διὰ λωρίδων λινοῦ ἐμβεβαπτισμένων εἰς γόμαν, τὸ ὁποῖον διειρηθήκει μέχρι Βιέννης, ἐνθα ἐπρομηθεύθην νέα καλύμματα. Εἰς τὸ Σεμλίνον ἠργαστήριον πολλὴ ἔνεκα τῆς ἀλόγου ἐπιμονῆς τοῦ ἐκεῖ τελώνου, ὁ ὁποῖος ἠρνήθη νά ἀναγνωρίσῃ τὸ ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου χορηγηθέν μοι καὶ ὑπὸ τοῦ αὐστριακοῦ ὑπουργείου ἐγκριθὲν ἀποδεικτικὸν ἐλευθέρως εἰσόδου, μὲ ἠνάγκασε δὲ νά πληρώσω 63 φράγκα χρυσᾶ διὰ τέλη εἰσαγωγῆς τοῦ ποδηλάτου μου.

Τὴν κάτω Οὐγγαρίαν διήλθον ἐπὶ ἐλευσινῶν ὁδῶν καὶ μὲ διαρκῆ ἐναντίον ἄνεμόν καὶ ἀδιαλείπτους φιλονεικίας μετὰ τῶν βαναύσων χωρικῶν, οἵτινες οὐδέποτε παρεμέριζον οὐδὲ κατὰ ἓν ἑκατοστόμετρον. Διήλθον τὸ Κάρλοβιτς, Πετερβαρδάν, Ἰλόκ, Βέκοβαρ καὶ Ἔσσεκ, ἐνθα ὁ Ὅμιλος μ' ἐσυνόδευσεν ἐπὶ τι διάστημα τῆς ὁδοῦ, Μόχακ, Δούνα, Φέλδρα, ἔθεν ἔτρεξα ὀλόκληρον τὴν νύκτα, περιεπλανήθην δὲ ἔνεκα τῶν ἀμφιβόλων ὁδῶν τῆς Οὐγγρικῆς πεδιάδος Πούστας, χωρὶς νά συναντήσω ψυχὴν ζῶσαν καὶ μόνον τὸ ἔμφυτον εἰς ἐμὲ τοπογραφικὸν ὀρμέφυτον μὲ ἐπανέφερεν εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν. Εἰς τὸ Δουμφελδάρ μοὶ ὑπεδείχθη ὁδὸς συντομότερα καὶ ἀπηλλαγμένη ἄμμου, ἀλλὰ μὲ ἠπάτησαν, διότι ἡ ὁδὸς ἐκείνη ἦτο ἐλευσινὴ καὶ πλήρης ἄμμου, ἐπροχώρησα ὅμως μετ' ἐπιμονῆς ρυψοκινδύνου, μὴ δυνηθεὶς νά ἀποφύγω ἀπείρους πτώσεις. Κατακεκμηκῶς ἀπεπειράθην νά ἀναπαυθῶ ὀλίγον παρὰ τὴν ὁδόν, ἀλλὰ κατὰ μυριάδας οἱ κώνωτες ἐπιπεσόντες κατ' ἐμοῦ μὲ ἠνάγκασαν νά ἐξακολουθήσω τὸν δρόμον. Μετὰ κοπιώδη πορείαν ἔφθασα εἰς τὴν πόλιν Τσάρβογαδ, ἐνθα δὲν εὗρον ἐν τῇ ξενοδοχείῳ οὔτε φαγητόν, οὔτε ποτόν, διότι ὁ ὑπηρέτης δὲν εἶχε τὰς κλειδας καὶ ὁ ξενοδόχος δι' οὐδενὸς μέσου ἤδυνήθη νά πεισθῆ νά ἀνοίξῃ, ὥστε ἠναγκάσθην νά κατακλιθῶ νησις. Τοιαύ-

τὴ εἶναι ἡ κατάστασις ἐν Οὐγγαρίᾳ, τοιαύτη ἡ φημιζομένη οὐγγρική φιλοξενία! Ἐν τῇ δωματίῳ μου δὲν εὗρον οὐδὲ ὕδωρ νά πλυθῶ, ἐπλήρωσα ὅμως ἐν φιορίνιον διὰ τὸν ὕπνον. Τὴν 3ην τῆς πρωΐας ἀνεχώρησα ἀπὸ τὸ ληστρικὸν ἐκεῖνο καταγώγειον, ποδηλατῶν πάσῃ δυνάμει, ἀφοῦ μετέθεσα τὸ ποδήλατόν μου εἰς τὰ ἕξ μέτρα. Ἐφθασα οὕτω ταχέως εἰς Στουλβεῖσσεμבוῦργον, ἐνθα ἐπεδιώρθωσα πάλιν τὰ καλύμματα, ἀνεβίβασα τὴν μετὰθεσιν εἰς ἑπτὰ μέτρα καὶ ἐτακτοποίησα τὸ ποδήλατόν μου, καταναλώσας τὰ τρία τέταρτα τῆς ἡμέρας. Μετὰ μεσημβρίαν κατήντησεν ὁ ἐναντίος ἄνεμος τοσοῦτον ἰσχυρός, ὥστε οὐδὲ ὠθῶν τὸ ποδήλατον ἠδυνήθην νά προχωρήσω. Κατακεκμηκῶς ἀνεπαύθην ἐντὸς χανίου ἀναμένων νά κοπάσῃ ὁ ἄνεμος, ἀλλ' εἰς μάτην. Ἐνεχώρησα καὶ ἔτρεξα ὀλόκληρον τὴν νύκτα, ἵνα ἀναπληρώσω τὸν ἀπολοσθέντα χρόνον. Διήλθον τὰς πόλεις καὶ κώμας Μάρ, Κίσοβρ, Ράδ, Ἄλτενρουργ, Φίσαμινδ καὶ ἔφθασα τὴν 3 καὶ 45' π. μ. εἰς Βιέννην.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΓΚΕΡΑΙΧ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Κύριον Γεώργιον Ἰακώβου, Ἀθλητὴν, Μεσολόγγιον. Ἐλάδομεν τὴν ἐξαμηνιαίαν συνδρομήν σας καὶ εὐχαριστοῦμεν. Ἐπέμφαμεν Ἴον, 2ον καὶ 4ον φυλλάδιον. Αἱ ἐπιδόσεις σας, εἰάν λάβῃ τις μάλιστα ὑπ' ὄψει τὴν ἡλικίαν σας, μᾶς κάμνουν εἰς ἐλπίζωμεν, ὅτι θὰ διακριθῆτε μετὰ ἄσκον καὶ συνεχῆ προσπάθειαν. — Ἀσμένην, Ἐνταῦθα. Συγγνώμην εἰάν δὲν ἐρρίψαμεν μερικὰς λέξεις εἰς τὸ Γραμματικώτιον τοῦ προηγουμένου φυλλαδίου μας, εἰς ἀπάντησιν τῆς εὐγενεστάτης ἐπιστολῆς σας. Τὸ ἄρθρον σας λαμπρόν, διὰ φιλολογικὸν ὅμως περιοδικόν. Ἀναμένομεν κατὰ εἰδικόν. Ἀφεύκτως ὅμως. — Γυμναστικὸν Σύλλογον Ὀλύμπια. Ἐλάδομεν εὐγενεστάτα ἔγγραφέα σας καὶ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰς ἐνεργείας σας. — Ἀξιότιμον κ. Νομάρχην Κυκλάδων. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἐλπίζομεν, ὅτι διὰ τῆς εὐσυνειδήτου ἐργασίας μας, θὰ δικαιώσωμεν τὰς ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῆς «Ἐπιθεωρησεως» μας προσπάθειάς σας. — Ἀξιότιμον κ. Νομάρχην Ζακύνθου. Σὰς εὐχαριστοῦμεν ἔγκραδῶς διὰ τὰς ἐνεργείας σας. Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νά τυχώμεν ὑποστηρίξεως παρ' ἀνδρός, ὅστις ἦτο πραγματικὸς sportsman κατὰ τὴν νεότητά του. — «Πρόσδον», Ἐρμούπολιν. Σὰς πέμπομεν ἐπ' ἀνταλλαγῇ τὸ φύλλον μας καὶ ἐλπίζομεν, ὅπως τὸ φύλλον σας, συνεργαζόμενον μὲ ἡμᾶς διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τῆς σωμαστικῆς, φανῶν πράγματι προσδευτικόν.

Τύποις Ν. Ταρουσσοπούλου. Πλατεῖα Κάνιγγος, 18